

Byaluren

BYAFÖRENINGENS TIDNING OM LIVET I VIKEN - FÖRR & IDAG 2017 #47

**Fler volontärer
behövs**

SID. 4

**En tomte
med anor**

SID. 38

**Vikengosse
tar chips
ut i världen**

SID. 36

FOTO: JANN LIPKA

När jaget vinner över laget går föreningar på knäna

Välkommen till en rykande färsk Byaluren. En produkt av ett kollektivt grupparbete i vilket sex redaktionsmedlemmar sammanlagt lagt ner hundratals timmar för att skapa det som vilar i din hand. Helt ideellt.

Vi är glada över att kunna ge denna tidning till nästan 5 000 Vikenbor – utan kostnad för läsarna. Minst sagt ovanligt i en tid av kostsamma prenumerationer på tidningar, TV, musik, filmer och underhållning. Vi vet att ni uppskattar tidningen och igen, tack till er som hejar på och bidrar till Byaluren.

Varför denna självhyllande inledning? Ja inte för egen räkning, eller någon annan i redaktionen, för vi älskar att skapa tidningen, utan för att återigen påminna om alla de människor i vår by som väljer att engagera sig för våra idrottsföreningar, våra stiftelser och kulturföreningar samt en uppsjö av arrangemang som just sker i volontärskapet och det ideella arbetets anda.

Tyvärr får vi i redaktionen fler signaler om allt större svårigheter att engagera Vikenborna till ideellt arbete. Många är de föreningar och stiftelser som säger att de ideella resurserna tryter och att det kan få tråkiga konsekvenser för det vi tycker allra mest om i vår by. Fundera på det.

Hur kul skulle Viken vara om Vikens IK tvingades dra ner på sin fantastiska fotbollsverksamhet, tennisklubbens sommartennis fick stänga, WBS hala seglen i hamnen, jultomte på Sophiamöllan uteblir, badbryggorna stängs, utställningar om vår sjöfartshistoria eller väffeldagar på den fantastiska Paul Jönkskagården fick ställas in?

Tänk bort dessa "institutioner" och försök tänka er ett Viken utan detta. Snacka om att vi skulle bo i en bedövande tyst sovstad.

Jag har funderat en hel del på VARFÖR det verkar bli svårare att få människor att arbeta ideellt och volontärbaserat i vår samtid? Min konklusion är att "jaget slår laget". I en tid då det "jag-fixerade självförverkligandet" för många går före att kollektivt bidra till andra människors glädje... ja då ligger vi som vi bäddar.

Det säger sig själv att i en tid när var och varannan medelålders ska hinna med karriär, familj, hus & trädgård, långa resor OCH att träna för ett långlopp eller hualien, en svensk klassiker... ja då är matten enkel. Det finns ingen tid över för det kollektiva lagarbetet! Dygnet har trots allt bara 24 timmar hur effektiva vi än tror att vi är. Jaget slår laget.

Optimismen vinner

Men eftersom jag är en optimistisk person och i merparten av mitt liv arbetat mycket ideellt känner jag såväl kraften som glädjen i det kollektiva samarbetet. Jag vet att det kan bära fantastiskt långt.

Låt oss bygga på det lag vi faktiskt HAR... och låt oss satsa på att göra laget STORT. För det ideella arbetet behöver många händer på bollen. Det fina är att volontärskapets skaror har förståelse för att alla inte hinner, orkar eller vill dra lika starkt i hela loppet.

Det viktiga är att MÅNGA mönstrat på "MS Tillsammans" och gör det med sina individuella krafter och förmågor.

Så varmt välkommen till den kollektiva värmen i någon av Vikens fantastiska föreningar. Vi lovar att ditt liv blir rikare samtidigt som du gör det rikare för andra!

Olof

Byaluren

UTGIVEN AV
VIKENS KULTUR- OCH BYAFÖRENING.
ADRESSER, KALENDARUM OCH ORD-
FÖRANDES SPALT FINNS PÅ BYALURENS
SISTA SIDA.

CHEFREDAKTÖR:

Olof Engvall
olof@
engvallmedia.se
Telefon: 0736 61 20 43

REDAKTION:

Lotta Hördin
lotta.hordin@
telia.com

Lotta Strömgren
Jönsson
lotta@
ycap.se

Sarah Åkesson
sarah.julin@
yahoo.se

Clasgöran Strömgren
clasgoran@
tidstudion.se
Telefon: 0707 15 70 77

Pehr Frykman
pehr.frykman@
telia.com

Christer Johansson
christer.viken@
telia.com

FOTO: Fredrik Rege*
GRAFISK FORM: Tidstudion
TRYCKNING: Scratch

**Då annan fotograf ej angivits.*

Foto omslag: Fredrik Reges härliga bild på en av Larsvikens världskända produkter. Se mer på sidan 36.

Tips och bidrag från våra läsare är mycket välkomna. Skicka som mail till någon av adresserna ovan eller som vanligt brev till VKB:s adress som finns på sista sidan.

Annonser är självklart välkomna tillskott till Byalurens ekonomi. Intresserade kan kontakta Clasgöran Strömgren på adressen ovan.

Annonsering erbjuds primärt företag som verkar i Viken. Undantag kan göras till att omfatta Höganäs kommun om ekonomin kräver det eller budskapet anses ha stor relevans för Vikenborna. Priser/del av sida (ex. moms).

1/1 = 10 000 kr, 1/2 = 5 000 kr,
1/4 = 2 500 kr, 1/8 = 1 250 kr.

SNART NYTT ÅR!

Stöd VKB med din
medlemsavgift 200:-
till Bg. 5705-4108.

(Gäller ej dig som har elavtalet och därmed betalt medlemsavgift.)

Byaluren är en medlemstidning för Vikens Kultur- och Byaförening och delas ut till samtliga Vikenbor, oavsett om de är medlemmar i VKB eller inte. VKB medfinansierar Byaluren med som mest 10 000 kr per nummer (vid behov). Övriga kostnader för att finansiera Byaluren bärs av annonserande företag och föreningar. Tidningen ska spegla livet i Viken, förr och idag. Principen är att ge historiska återblickar, cirka 40% av det redaktionella innehållet, medan nutid och framtid ges 60% av utrymmet. Innehållet bygger främst på redaktionsgruppens nyhetsjakt/nyhetsvärdering och läsarnas tips. Redaktionen beslutar till fullo om innehållet i tidningen. Byaluren har nu producerats i 45 utgåvor och har blivit ett viktigt forum för boende i Viken. Den utkommer med två nummer per år, ett vårunummer och ett vinternummer. Tidningen produceras ideellt av en redaktionsgrupp som över tid tillförs nya

medlemmar. Tidningen produceras ideellt med undantag för formgivning, tryck och distribution som sköts av reklambyrån Tidstudion till ett subventionerat pris. Tidningen utkommer med 28 – 40 sidor beroende på redaktionella möjligheter och ekonomi. Utgivningsmånader: maj och november. Tidningen delas ut till cirka 2 800 hushåll. Upplaga per nummer är cirka 3 000.

Detta nummer av
Byaluren delas ut på det nya
sättet. Vi använder en lokal
entreprenör och genom det
halverarar vi kostnaden.
Enda skillnaden är att inte alla
får tidningen samma dag.

Bara så ni vet...

SMÅTT &GOTT

FOTO: SANS&BALANS

VikenVarvet gav över 30 000 till Barncancerfonden

Här ovan ett litet bildcollage från det återuppståndna VikenVarvet. Carin Jönsson på Sans&Balans gladdes åt så många anmälningar till loppet att hon efter arrangemanget kunde överrätta ett gåva till Cancerfonden på mer 30 000 svenska kronor.

FOTO: OLOF ENGVALL

Ett nytt, privat Sjöfartsmuseum på väg

Alla har vi väl förundrats över den fantastiska renoveringen av husen vid hörnet till Böösa Backe. Men inte alla vet att det är familjen Hagman som där är på väg att etablera ytterligare ett sjöfartsmuseum i lilla Viken!

Vi kan här bara redovisa en del av de spännande exteriörerna men vi hoppas förstås på att kunna göra ett stort reportage om detta projekt i vårens Byalur.

Välkommen till Viken Felicia – vår nya fotograf!

Byalurens redaktion blev själslagda över ett mail vi fick i somras. Att en ung person kontaktar oss, och vill bidra ideellt till vår tidning, är inget som händer varje dag precis.

Vi blev så glada att vi erbjöd henne möjligheten att medverka som "gästfotograf" med sina personliga skildringar av Viken.

Vi säger TACK Felicia och här presenterar hon sig själv och bilderna i tidningen.

Hej, jag heter Felicia Skoglund och är 26 år.

Jag har bott i Viken i snart ganska exakt fyra år. Tre år första vändan. Flyttade hem till Uddevalla ett halvår för att sedan flytta till Palma i några månader. Jag trivdes otroligt bra där men valde att flytta hem och då var Skåne var det självklara valet. Lånade en kompis lägenhet i Helsingborg, men det var Viken jag ville till.

Med lite tur blev det också så!

Jag älskar Viken. Lugnet, miljön och tillgängligheten. Med mataffärerna, bageriet, blomsterhandeln och restaurangerna har man tillgång till allt man behöver men får också det extra i vardagen.

Man kan också snabbt och lätt ta sig till Helsingborg nästan alla dygnets timmar. Men man har även Kullaberg ett stenkast bort och Mölle är alltid ro för själen.

Till vardags jobbar jag på Apple på Väla. Förutom natur, gott att äta och dricka, foto och arkitektur så är teknik något jag är väldigt fascinerad av.

Jag hoppas att Byalurens läsare tycker om mina skildringar av Viken som jag döpt till "Lights in Viken" och som du kommer att hitta lite här och där i denna tidning.

Felicia Skoglund

Solnedgång en varm sommarkväll - foto Felicia Skoglund.

Öresundskraft på turné för sin solenergi

Byalurens chefredaktör hittade denna husvagn utanför Tempo under en av oktobers regniga dagar i mitten av månaden. Teamet jobbar för att sprida kunskap om deras satsning på solenergi. Ett ämne som vi förstått är mycket aktuellt för många Vikenbor. Inte minst för chefredaktören själv.

FOTO: OLOF ENGVALL

Ideella krafter bygger Viken

Att lägga ned arbete på att stödja det gemensamma har blivit allt ovanligare! Här på bilden några av de tappra som jobbade frivilligt i flera dagar för att vi andra Vikenbor skulle få en trevlig fest. Vi har frågat runt och problemet finns i flera av byns föreningar.

Viken har ett rikt föreningsliv. Och värdefulla kulturella arv att vårda.

Fotboll, tennis, segling, gymnastik, golf.

Föreläsningar, pensionsaktiviteter, kulturskaterna. Det är brett och livligt. Det finns något för både unga och gamla.

Men utan människor som arbetar ideellt, frivilliga som lägger ned åtskilliga timmar utan att få något betalt för det, så hade inget av detta fungerat.

Tack och lov finns det många som vill engagera sig. Men det behövs ständigt fler frivilliga krafter.

Byaföreningen gick i somras ut med enkät till föreningarna för att få svar på några frågor. Behovet av fler aktiva löpte som en röd tråd genom svaren.

Det är alltså en viktig fråga för föreningslivet. En överlevnadsfråga rent av.

Det är ett lagspel – både på plan och utanför

Vikens IK är en högst livaktig förening men det behövs många ideella insatser för att nå målen.

Lars Tindberg och Elisabet Andersson

Det är lite småkyligt denna sena torsdag eftermiddag på Vikvalla. På två av planerna är det träning. Tränarna är föräldrar som ställer upp och tar ett ansvar för att det blir fotbollsspel för barnen i Viken.

På en annan plan är det skarpt läge – ett Vikenlag möter ett lag från Stattena i Helsingborg. Supporterskan är liten men naggande god. Det är den som planerar, tränar skjutsar – och hejar på.

I kiosken står föräldrarna Anna och Peter Kalén och säljer toast, korv, hamburgare, kaffe med mera.

De tycker att det är kul och självklart att ställa upp för klubben. Att det blir 1-2 pass per säsong och per barn är inget de klagar på. Tvärtom tycker de att det är jättetrevligt att kunna göra en insats.

Peter och Anna Kalén.

Engagemanget ger glädje

Inne i det ganska nya klubbhuset träffar jag Vikens IK:s ordförande Lars Tindberg och Elisabet Andersson, som har ansvar för inköp av mat till olika evenemang och varor till kiosken.

Deras berättelser om sitt engagemang i föreningen domineras också av glädje.

Lars Tindberg har ett stort fotbollsintresse och tycker det är självklart att

vara med och ta ansvar för barnen och ungdomarnas fotbollsspel. Ja, så blev han ordförande. "Det var inte så många på årsmötet", som han själv uttrycker det.

Men för honom är det frivilliga arbetet ingen uppoffring. Tvärtom ger det mycket tillbaka.

– Det skapar en känsla av tillhörighet, det boostar en, det känns viktigt att vara en del av barn och ungdomars utveckling.

Elisabet Andersson är inne på samma linje

– Det är roligt. Man träffar andra människor, och får en bra koll på barnen, säger Elisabet Andersson.

Båda skulle alltså inte vilja vara utan sitt engagemang i Vikens IK. Även om det tar många timmar av deras fritid. – Jag vet inte hur många timmar det blir, jag räknar inte tiden, säger Elisabet.

Det behövs för att föreningen skall fungera

Som förälder till barn och unga som spelar fotboll förväntas det att du ställer upp. För att varje lag ska fungera krävs mellan 3-6 vuxna som arbetar ideellt.

– De ansvarar för planering, anmälningar till spel, de administrerar och tränar, berättar Lars.

Det brukar vara lätt att rekrytera folk så att det räcker till detta. Och det är helt nödvändigt.

Vikens IK har 550 medlemmar och 17 lag, varav 15 är inom ungdomssektionen.

Det handlar om flera tusen träningar och matcher om året – det hade inte fungerat utan ideella krafter. Alternativet hade ju kunnat vara en mycket stor höjning av medlemsavgifterna men då hade inte så många kunnat spela fotboll längre.

De ideella krafterna gör det ekonomiskt möjligt

Alla de som jobbar ideellt bidrar till att man kan hålla medlemsavgifterna på en rimlig nivå och samtidigt hålla igång träning och matchspel.

– Att jobba ideellt i en idrottsförening är att ingå i den största sponsorgruppen, säger Lars Tindberg.

För att dessutom göra det möjligt för spelarna att delta i cuper, i träningsläger, gå i den populära fotbollsskolan, ja, för att helt enkelt få lite grädde på moset är det viktigt för föreningen att kunna skapa fler källor till inkomster utöver medlemsavgifter och kommunala bidrag.

Pengarna från loppisen gör många drömmar möjliga.

Men precis som fotbollsskolan och numera även Per i Viken cup så är detta arrangemang som kräver många frivilligtimmar. Bara till loppisen behövs det 150-200 frivilliga. På det här området har man under de senaste åren märkt en viss ökad tröghet.

Det är som om att det finns en rätt hög tröskel när man ska gå från att engagera sig i det egna barnets lag till att ta ett mer övergripande ansvar för föreningen som helhet.

– Många ställer upp och hjälper till och de som tagit sig över tröskeln tycker det är jätteroligt när de väl är på plats, fortsätter hon.

Som andra andra behöver Vikens IK ännu fler frivilliga.

– Det gäller att vi är duktiga på att bjuda in föräldrarna när barnen är så små att de skjutsas till Vikvalla. Det är då vi har en chans att få fler frivilliga, säger Lars Tindberg.

Vikens IK:s verksamhet är omfattande och engagerar många. Några riktiga eldsjälar finns bland dem som lägger ned lite extra tid på skötsel av planer och annat, även om viss anställd personal finns för detta och för en del andra uppgifter.

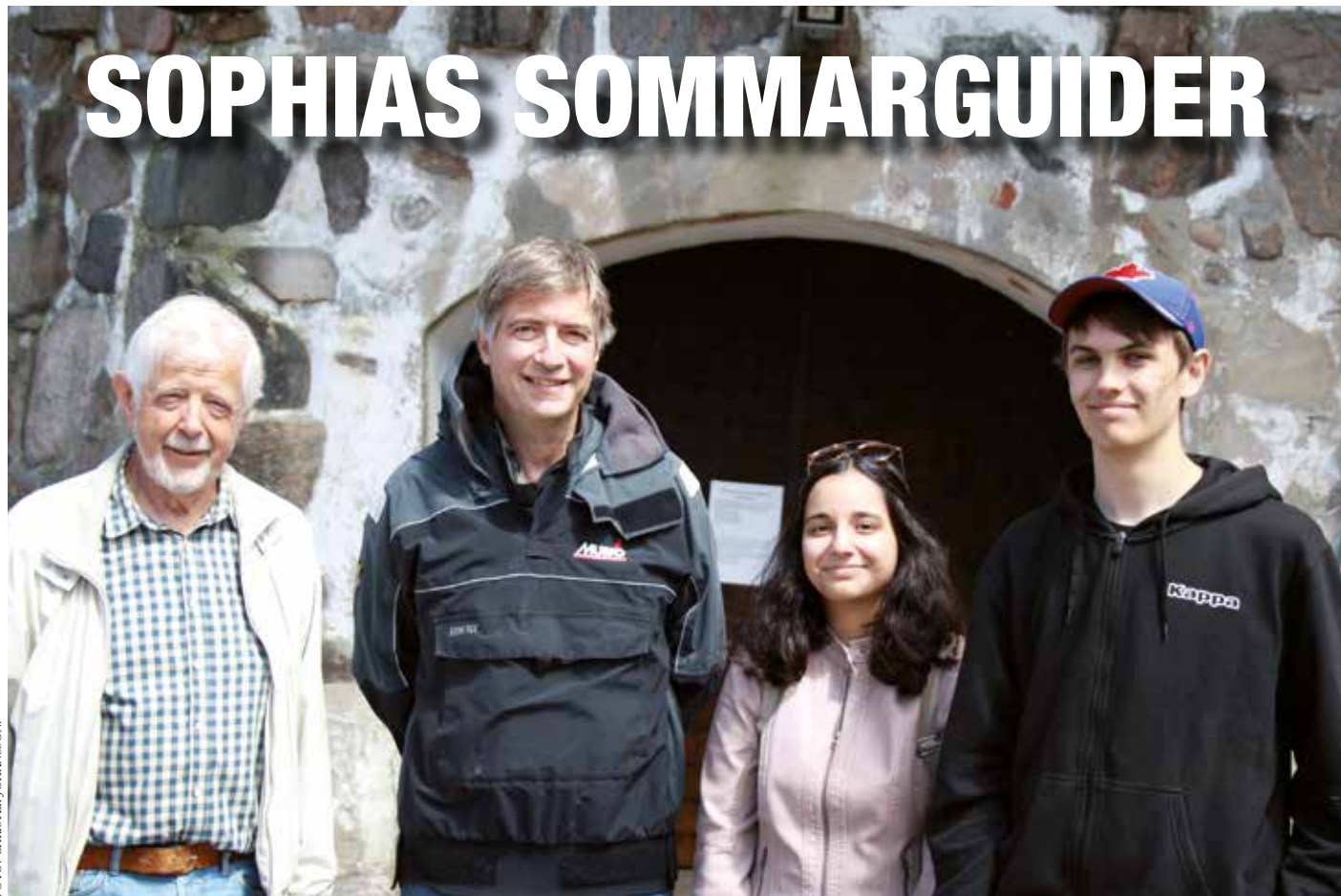
Men utan de ideella insatserna hade inte Viken haft en så livaktig fotbolls-förening som vi har idag. Låt oss hoppas att det fortsätter så.

Men det hänger på dig, mig och alla andra i byn.

Lotta Hördin

SOPHIAS SOMMARGUIDER

FOTO: CHRISTER JOHANSSON

Handledarna, Robert Johansson och Peter de Bellmond, samt de två kommunpraktikanterna Fatemeh Boromand och Victor Åstrand.

I tre veckor denna sommar har vi arbetat med att guida i Sophiamöllan och berättat om dess funktion och historia. Vi tänker nu berätta om hur det har varit att ha ett så unikt och spännande sommarjobb.

Jobbet fick vi båda genom att söka kommunalt sommarjobb på biblioteket i Höganäs för att sedan bli kallade på intervju. Där fick vi reda på att vi hade blivit utvalda att vara guider på Sophiamöllan, eftersom vi hade skrivit bra ansökningsbrev. Ingen av oss hade varit i möllan mer än på bottenplan tidigare, så detta blev en ny och intressant utmaning.

Guidning fick börja med guidning

Innan vi kunde börja guida i möllan fick vi själv bli guidade av våra handledare, Robert och Peter. Där lärde vi oss massor, allt från vem som byggde den och var namnet kom ifrån till vilka träslag den är byggd av och hur delarna i möllan samverkar.

Det var flera delar av möllan som förvånade oss, inte minst hur stor risken var att vingar kunde skadas, eller rentav trilla av. Vi fick dessutom lära oss om säkerhet och att spruta med brandsläckaren.

När vi arbetade 13-18 måndag till lördag fanns den klara fördelen att man inte behövde vända sin dygnsrytm, utan man kunde vakna lika sent som man brukade. Enda problemet blev att organisera saker med kompisar.

Att jobba fem timmar per dag kändes bra, då hann man inte tröttna av de intensiva kontakterna.

Det var kul med besökare från hela världen

När vi guidade kom det cirka 40-50 personer om dagen. Det kom folk från Sveriges alla hörn, och ganska många från Danmark och Tyskland, men vi hade till och med besökare hela vägen från USA, Sydafrika och Australien. Sammantaget över ett tusen besökare från 23 länder!

Några av besökarna hade koppling till Viken, men vi blev förvånade av hur många som kom till vår lilla by utan att ha släkt eller vänner här. Många blev imponerade av möllan och dess historia och var glada att den är i drift än idag. Speciellt amerikaner var intresserade, och det får en att tänka på att

möllan faktiskt är nästan lika gammal som USA och nästan exotisk för de från andra sidan Atlanten.

De flesta av besökarna var på semester i Viken och kom in i möllan efter att ha sett skylten utanför. Det är roligt att man faktiskt bor på en plats dit folk reser på semester, och det får man inte ta för givet.

Vi fick många intressanta frågor av de som besökte möllan; de flesta kunde vi svara på, men det var en del vi inte hade svar på. Då fick vi vända oss till våra handledare, vilket skapade en kontinuerlig inläring och såklart gjorde att vi kunde svara nästa gång någon ställde samma fråga.

Mycket tacksamma besöksgrupper

Reaktionerna från besökarna skilde sig. En del var väldigt entusiastiska och ställde mycket frågor, medan andra var mer tystlåtna och bara lyssnade.

Gemensamt för alla var att de var tacksamma för visningen, och det skadade ju inte att det var gratis.

Något som var speciellt var att guida så pass små grupper, de flesta var bara 3-4 stycken, så själva guidningen blev mer av ett samtal än en presentation. Detta ledde till att det blev en enkelhet och spontanitet i presentationen, även om man alltid sa samma grundfakta.

Vi är båda två väldigt nöjda med vårt sommarjobb och skulle varmt rekommendera det till andra som är intresserade av möllor, arbetslivshistoria och mekanik. Under vår arbetsperiod har vi både fått utrymme till att ha roligt och till att utvecklas som personer. Vi har också fått träffa många härliga människor, som våra handledare och besökare, men också grannar och folk engagerade i byn.

Det har varit en trevlig tid som vi kommer att se tillbaka på med glädje.

Fatemeh Boromand och Victor Åstrand

Fatemeh Boromand och Victor Åstrand i sina arbetskläder.

Sophiamöllan ^{kan} ge dig vingar

Är du intresserad av teknik och mekanik? Är du fascinerad av kulturhistoria med unik koppling till Viken? Då kan Sophiamöllan erbjuda dig ett exklusivt uppdrag! Du kan få nycklarna till en 21 meter hög mölla byggd 1838. Du kommer att få delta i en utbildning som leder till att du får segla på och sätta fart på såväl de 22 meter långa vingarna som den 1,5 ton tunga kvarnstenen. Välkommen med din intresseanmälan!

Fakta Sophiamöllan:

- Sophiamöllan är av holländsk modell och togs i drift 1838 av Vikenskepparen Niels Petter Nielsen-Lindberg.
- Kvarnen förvaltas av stiftelsen Sophiamöllan och sponsras av VKB.
- Sophiamöllan vårrustas och är redo att köras från maj månad.
- Hon körs för vindkraft alla söndagar i juli samt under Vikenfesten, men är också öppen för visningar under vardagar i juli.

Vi söker dig som vill:

- Vårda Vikens kulturhistoria.
- Lära dig köra den mäktiga möllan.
- Bli en del av ett härligt gäng människor.

Sophiamöllan är Vikens mest synliga och profilstarka kulturskatt. Dessutom en fullt fungerande sådan.

De flesta Vikenbor har någon gång sett dess mäktiga vingar snurra för fullt och fått fart på den tunga stenkvarnen i dess inre. Säd förvandlas till malt mjöl och säckarna fylls i ett magiskt moln av mjöldamm.

Nu letar Sophiamöllan efter fler personer som vill lära sig att "köra" Vikens sannolikt häftigaste och mest unika maskin – Sophiamöllan.

– Vi letar efter män och kvinnor som vill lära sig köra möllan och därmed säkerställa att det även i framtiden finns människor i Viken som kan hantera vår fina mölla, berättar Robert Johansson, ordförande i Sophiamöllan sedan 2014.

Kunskapen är på väg att försvinna

Uppropet från Sophiamöllans styrelse har sin grund i att det idag endast finns två personer i Viken som har kunskap i hur möllan körs för malning, Lars Hulthén och Olle Olsson. Båda har lång erfarenhet och har själva för länge sedan gått i skolning för att lära sig köra möllan.

– Att köra möllan är en spännande och krävande process där det gäller att veta vad man håller på med. Lite som med segling gäller det att exempelvis kunna hantera variationer i vindstyrka genom att parera med inmatningen av säd till kvarnen och avståndet mellan stenarna så att malningen går smidigt och att möllan kan köras på ett säkert och klokt sätt för att hålla långt in i framtiden, säger Robert.

Män och kvinnor välkomna att gå i lära

Möllan är en viktig pusselbit i Vikens lokalhistoria och en plats som ihärdiga, ideella krafter lägger många timmar på att vårda och hålla öppen för allmänheten. En öppen inställning som riskerar att gå förlorad om inte fler Vikenbor väljer att engagera sig i Sophiamöllan.

– Jag måste erkänna att vi känner paniken komma krypande och vi har stora bekymmer med att få folk att engagera sig. Det räcker inte med ett gäng

gamla gubbar som jag. Möllan behöver även yngre krafter för att säkra att Viken kan behålla en levande mölla och att kunskapen om att köra möllan behålls i byn, berättar Robert.

Många olika uppgifter väntar

Nu mer än på länge är det akut att tillföra nya krafter, både för att sköta möllan och hålla den öppen, men också för att som sagt köra den.

– Det är fantastiskt roligt att få arbeta ihop med de andra eldsjälarna och vi erbjuder en verkligt fin hobby för de som är intresserade av att göra skillnad för Viken och just vår mölla. Vi letar efter både män och kvinnor som vill lära sig köra möllan, klokskap och intresse är viktigare än muskelkraft, säger Robert.

Numera är möllan öppen även under vardagar under juli med stöd av Höganäs Kommun som förser möllan med sommarjobbade ungdomar. Genom att föreläsa för teknikstudenter på Kullagymnasiet sprider Robert kunskapen om möllan och till våren planeras en kurs i att köra möllor tillsammans med föreningen Skånska Möllor. Så även om läget börjar bli akut gällande successionen, så arbetas det hårt på att hitta framtidens mjölnare i byn.

– Det skulle förstås vara otroligt tråkigt om kunskapen att köra Sophiamöllan försvann från Viken. Risken är att många då aldrig får uppleva hur vingarna snurrar och mjölet mals. Det vore en stor förlust för byns kulturarv och är en situation vi ska göra allt vi kan för att undvika. Men som sagt, det krävs att människor vågar räcka upp handen, annars ser det dystert ut, avslutar Robert Johansson, ordförande stiftelsen Sophiamöllan.

Olof Engvall

Välkommen att höra av dig till Robert Johansson på 042-23 69 03 eller guroviken@gmail.com

Eldsjälarna bakom Skepparegården

FOTO: CHRISTER JOHANSSON

Alla damerna och en herre, samlade på Paul Jönkska gården.

Paul Jönkska gården, som är en stiftelse, sköts av ett tjugotal entusiastiska Vikenpersoner som kallar sig för "Damerna på Paul Jönkska gården" och har gjort det sen 80-talet.

Men herrar är självklart också välkomna att jobba på gården. Alla brinner för gården och den fina trädgården. Under hela året jobbar man ideellt och ser till att trädgården är i toppskick.

Massor med aktiviteter

Under den gångna sommaren genomfördes flera aktiviteter. Under juni till och med augusti var det guidade söndagsvisningar av huset. Paul Jönkska gården deltog också i Trädgårdsrundan, Sensommarrundan och hade väffelservering.

Sedan tidigare år finns också en bikupa placerad i den vackra trädgården. All honung som produceras tas om hand och kommer att sälja på julmarknaden den 14 december.

Ständiga behov av renoveringar

Under våren har betongmuren med järnstaket som omger gården renoverats, en reparation som bekostats av VKB.

VKB hjälper årligen till med viss ekonomisk sponsring men arbetet och skötseln svarar det samsamsvetsade gänget för. Utan alla frivilliga insatser som görs hade inte stiftelsen kunnat fungera.

– Vi har plats för flera personer som är trädgårdsintresserade och vill vara med och bevara och sköta en av Vikens kulturskatter, säger Ann-Britt Strufve, som varit stiftelsens ordförande de senaste sju åren.

Stiftelsen har löpande renoverat huset som är i mycket gott skick. Allt som finns i huset är i ursprungligt skick och inget nytt har tillförts. Både husen och trädgården är fantastiska och byggnadsminnesförklarade.

På VKB nya hemsida, www.viken.se, kan du läsa mera om aktiviteter och öppettider. Trädgården står alltid öppen för besökare. Ett besök ger både stimulans och inspiration.

Christer Johansson

Rosenbusken vid sidan av Ann-Britt Strufve betar Prince de Bulgarie.

Biodlaren Tommy Johansson tillsammans med ordförande vid bikuporna.

FOTO: VIKENARKIVET

DE VÅRDAR BYNS MINNEN

Ett levande lokalsamhälle behöver berättelser. Berättelser om händelser, personer och miljöer. Berättelser som förklarar, ger insikt och inspirerar. Berättelser som binder samman nutiden med det förflutna, och platsen med dess invånare.

Under större delen av sitt liv samlade John Oltin (1918-2007) in och förmedlade berättelser om Viken. Med åren samlade han på sig kartor, fotografier, tidningsklipp, bandinspelningar och en rad andra dokument om livet i byn.

Kunskapen förmedlades vidare genom föredrag, byavandringar, samt artiklar i t.ex. Viken i våra hjärtan och Byaluren. Inte minst boken Viken förr och nu – en historisk kavalkad (utg. 1989) sammanfattar John Oltins berättelser om Viken.

En imponerande minnesbank skapades

John tog också hand om andra Vikenbors samlingar, som tillsammans med hans eget material idag utgör en spännande minnesbank för den som vill veta mer om byn. 1993 bildade han Kulturstiftelsen Viken förr och nu som en plattform för att i framtiden ta hand om allt insamlat material och föra berättelserna om byn vidare. I mars 2013 flyttade stiftelsen in på andra våningen i Hemgården (Hemgårdsvägen 6).

Kulturstiftelsens verksamhet har sedan starten handlat, förutom om att sköta arkivsamlingarna, om att arrangera byavandringar, filmvisningar, utställningar och bildspel som återger teman ur byns historia. I verksamheten ingår också att engagera sig i frågor kring att bevara byns särprägel samt att öppna samlingarna för den som vill ha information om byn.

Varje måndag september till maj, 14:00 – 16:00, håller lokalen på Hemgårdsvägen 6 öppet för de som vill ta del av samlingarna eller bara ställa frågor kring någon händelse, person eller miljö i Viken.

Stiftelsen har också en hemsida <http://viken-forrochnu.se> med information om verksamheten. Måndagarna ägnar vi oss också åt olika projekt i studiecirkelform.

Ett projekt som vi arbetat med ett bra tag är att upprätta en digital bildsamling med fotografier och andra bilder med anknytning till byn. I dag finns

7500 inskannade vikenbilder i vårt bildarkiv.

Ett annat projekt handlar om att upprätta en detaljerad förteckning över allt det arkivmaterial som nu samlats på Vikenarkivets hyllor. Idag finns, förutom John Oltins egen omfattande samling, ett tjugotal enskilda samlingar (s.k. arkivbildare), som var och en rymmer spännande uppslag och pusselbitar för den som vill lära känna byn bättre, eller delta i den fortsatta dokumentationen, eller rent av engagera sig i det pågående berättandet om byn. Många berättelser om Viken och Vikenborna finns ännu inte alls på pränt, är inte alls berättade eller kanske inte ens upptäckta.

Vi ser gärna att fler söker sig till arkivet, tar del av samlingarna och deltar i dokumentationsarbetet.

Magnus Wikdahl

Om du som läser detta är intresserad av Vikenarkivets verksamhet kontakta då ordf. Bodil Jansson 042-237219 eller Lisbeth Ryberg 070-369 0183.

form
&
flora
TRÄDGÅRDSDESIGN

Cecilia Tidstrand
trädgårdsarkitekt

Vi matchar ditt vackra inre med ett vackert yttre.

info@formochfloratraddgard.se • 070-47 45 485 • www.formochfloratraddgard.se

FOTO: CHRISTER JOHANSSON

SUCCÉFÖRVALNING AV DONATIONER

Stig Nilsson och Willard Möller granskar testament och donationer.

På höstmötet presenterade VKB hela det förändringsarbete som styrelsen jobbat med sedan årsmötet den 9 mars.

Stegvis kommer de förändringar som styrelsen och de olika arbetsutskotten jobbat fram implementeras och startas upp successivt. Flera av de nya förändringar som VKB inför kommer kräva stadgändringar och kan först börja gälla efter beslut på höstmötet och på årsmötet den 22 mars 2018.

En av AU-kommittéerna som jobbat under året har handlat om VKB:s kapital och översyn av donationer och gåvor och att VKB följer donatorns vilja. Vi har genom åren mottagit donationer och gåvor för miljonbelopp och vill självfallet värda donationerna med respekt för vad gåvan skall användas till.

Detta är ju också viktigt för er som funderar på att ge vårt kära Viken och VKB en gåva i framtiden att ni kan vara försäkrade om att medlen går just till det ändamål som gåvan avser.

Ibland har villkoren varit generella och kan tolkas på olika sätt medan andra donationer ger klart besked vad donationen skall användas till.

Skilnad på drift och donationer

AU och VKB:s styrelse anser det är viktigt att vi skiljer på den årliga driften och donationerna, att de senare hålls åtskilda från den dagliga driften. VKB skall driva sin verksamhet genom medlemsavgifter. Genom åren har VKB gjort flera så kallade utsmyckningar och försköningar av Viken med tex. olika konstverk vilket varit det villkor som gällde i gåvan från Kockska pengarna som VKB erhöll 2008.

I VKB:s innehav ingår idag stiftelserna *Sofiamöllan*, *Paul Jönska Gården*, *Sjöfartsmuseet*, *de 22 badhytterna* och *Lisa's brygga*. Idag är samtliga fastigheter i bra skick men vi vet i våra långsiktiga prognoser att det kommer krävas kapital att underhålla våra kulturskatter. Vi har också andra kulturella verksamheter i Viken som tex John Oltins stiftelse, *Viken förr och nu*.

Två experter hjälper oss med detta

VKB:s styrelse har bätt Stig Nilsson och Willard Möller om hjälp att med sin långa revisorerfarenhet gå igenom testamenten och donationer för att tydliggöra VKB:s ekonomi, där donationerna bör hållas avskilda från föreningsekonomi.

De skall vidare ge synpunkter på styrelsens placeringsförslag vad gäller donationsmedlen. Detta kapital skall placeras så vi på sikt kan få en möjlig värdetillväxt som VKB kan använda för framtida underhåll av våra kulturskatter.

Stig Nilsson har allt sedan starten 1977 varit engagerad i *Stiftelsen Sjökapten Albert Peterssens och hans hustru Ida Peterssens familjefond*.

Ursprungligen uppgick donationen till Vikens församling på drygt 900 000:-. Under åren har fonden vuxit och genererat nya medel på över 50 miljoner! Fondstyrelsen består för närvarande av Stig Nilsson (ordf.), Fredrik Jiborn och Simon Lundeberg.

AU och styrelsen tar nu fram kapitalplaceringsförslag för VKB att ta beslut om under senhösten.

Christer Johansson

VKB:s tidigare donationer

- Malte Kock
- Systrarna Svensson
- Olle Abramhamsson
- Per Edvinsson
- Ulf Gustafsson
- Lisa Jönsson
- Peter Tamm

År 2014 publicerade stiftelsen en skrift om sjökaptenfamiljen Petersson i Viken, bidragen till kyrkan och kapitalförvaltningen. Boken finns att få via Vikens kyrka till er som är intresserade att ta del av historien kring stiftelsen och dess förvaltning.

FOTO: CHRISTER JOHANSSON

Sommarens tema på Sjöfartsmuseet i Vikens hamn handlade om Svinbådan. Svinbådan nr 17 är namnet på ett fyrskepp som 1960 ersattes av fyren som står i sundet utanför Viken.

På kuststräckan mellan Lerhamn och Viken har flertalet fartyg gått på grund och havererat förr om åren oftast med dödlig utgång för besättningen och stora förluster av lastat gods berättar Lars Reuter, ordförande på *Stiftelsen Sjöfartsmuseet i Viken*.

Orsaken till alla haverier är det farliga och oberekneliga grundet som finns på sträckan utanför Viken. Även under 2000-talet har det varit stor dramatik med upprepade grundstötningar trots modernt utrustade båtar.

Fyrskeppet Nr 17 låg utanför Viken från 1894 till 1960 då skeppet ersattes av en fast s.k. kassunfyr som fick namnet Svinbådan. Det har funnits fyra olika fyrskepp på samma plats sedan 1866.

Fakta om fyrskeppet

Svinbådans fyrskepp Nr 17 var 35 meter lång och 7 meter bred och utrustad med encylindrig ångmaskin med 120 hk vid 100 varv per minut. På skeppet fanns det en stor klocka som vägde omkring 200 kg, ångsiren och två små kanoner som man kunde skjuta lösa skott med för att varna fartyg som var ur kurs. Senare tillkom tyfon vars lufttillförsel garanterades av en råoljemotor via kompressor.

Fyrskeppet låg oftast ute i sundet och hölls på plats av två bogankare av martinstål på 1049 respektive 729 kg och ett varpankare på 82 kg. Till detta kom kätting (grovlek 42 mm) på 378 m respektive 189 m. Varpankare användes vid förflyttning i hamn eller tränga passager.

Fram till 1920-talet skedde provianteringen från Malmö med lotsverkets fartyg. Leveranser skulle räcka i tre månader och det blev dåligt ställt med färskvaror. Senare fick man tillstånd från fyrmästaren och lotskaptenen i Malmö att få proviantera i Höganäs eller Viken. Inköpen skedde från Catos skeppshandel i Höganäs respektive skeppshandeln i Viken belägen där idag Vikens Hamnkrog huserar. Maten lagades på en kokseldad AGA-spis. Det fanns två färskvattentankar som tillsammans rymde 3500 liter. Tio man bodde alla ombord

Besättningen på skeppet bestod av tio man varav två alltid var lediga. Alla bodde ombord och man tjänstgjorde nio månader och hade semester i tre månader. Man hade vaktjänst dygnet runt. Förutom att sköta fyrlyuset och observera fartygstrafiken så mättes vindstyrka och strömhastighet som sedan rapporterades till SMHI. Två i besättningen var lotsar som man rodde ut till fartygen som behövde lots genom sundet.

Svinbådans fyr placerades utanför Viken 1960 och är 25 meter hög. Den står på 14 meters djup. Fyren drivs idag av solceller.

Vikens sjöfartsmuseum drivs genom frivilliga entreavgifter, samt försäljning av Bror Malmstens böcker om sjöfart och fartyg från Viken/Nordvästskåne. Dessutom med vissa bidrag från VKB. Ett häfte kallat Vikeniana, som behandlar olika ämnen med anknytning till Viken, görs också i mindre upplagor och säljes på museet.

Christer Johansson

PILLOWTALK

Pillowtalk producerar och säljer plagg i 100% kashmir och sängkläder/handdukar i egyptisk bomull.
www.pillowtalk.se

Fredagen den 1 december och fredagen den 15 december är ni välkomna till oss i Viken på Skepparegatan 13a mellan 15-19.
Just dessa dagar lämnar vi 20% rabatt på hela sortimentet.

Passa på att handla julklappar till dig själv eller dina nära och kära.

Kan du inte komma dessa dagar är du välkommen att besöka oss vid annan tidpunkt. Ring oss på 042-236999 eller maila oss på info@pillowtalk.se.

Välkomna Karin&Filippa

Välkommen till LIDHULTS

Ett litet personligt showroom med inredningar för kök, bad och förvaring från Lidhults. Här får du personlig service från inspiration till installation med stort engagemang och gedigen kunskap.

HANEFRED

KÖKSDESIGN

042-34 45 00 Bygatan 3, Viken hanefred.se

Foto: Fredrik Rege

Så här avbildar Fredrik sig själv. Bilden till höger är ett kollage som gjordes till boken. Där syns han i datorn i bakgrunden tillsammans med Benny Cederberg som skapade bokens läckra recept.

Ned till på denna sida ett exempel på texten om de bilder som kräver att man går upp 04.30 för att få till en speciell komposition.

Stormen som piskar upp havet som med våldsamt kraft sköljer över piren, magiska solnedgångar över Svinbådan eller en stilla fiskmåls på en sten i Öresund. Säkert har du sett många av hans fantastiska bilder, i vår tidning, på Vikenkoll eller på andra platser. Kanske har du hans fina foto- och kokbok "Mitt Viken" därhemma. Följ med och träffa Vikenprofilen och fotografen Fredrik Rege.

När jag träffar Fredrik har han precis kommit hem från en gubbasegling med WBS, en förening som ligger honom varmt om hjärtat.

Fredrik är uppväxt i Viken och har, med undantag för några få år i Helsingborg under 80-talet, varit Viken trogen. Under uppväxten var han framgångsrik seglare (för WBS förstås) med VM på meritlistan. Det var också i Viken han första gången kom i kontakt med fotografi.

– Mina föräldrar umgicks med Olle och Inger Borgen. Olle var fotograf och det var första gången jag förstod att det faktiskt var ett yrke och jag tyckte det verkade oerhört spännande.

Efter gymnasiet sökte jag till olika fotoutbildningar men hamnade på reservplats. Samtidigt var det en bekant som berättade att en annan känd Vikenfotograf, Willy Bandhold, sökte en lärling. Jag sökte och fick jobbet! Jag stannade hos Willy i 10 år.

Det var en fantastisk chans att lära sig yrket och jag fick tidigt ta egna uppdrag. Willy var matfotograf så det blev mycket mat också för mig.

Dags för en egen studio!

Efter 10 år hos Willy startade Fredrik en egen studio som han haft kvar sedan dess.

– Det är en tuff tillvaro att vara fotograf i dag, säger Fredrik. Den nya tekniken gör att alla fotograferar. Det behövs inte längre labb och mörkrum för att ta fram bilder. En utmaning för oss som lever på det.

Dessutom har media blivit mer kortlivat. Många företag satsar på marknadsföring via digitala medier och annonserna där är kortlivade och uppdateras

ofta. Då tycker många att det är för dyrt att ta in en professionell fotograf. Då tar man med sin mobil, eller nåt. Inte alltid det blir så lyckat, skrattar Fredrik.

Boken Mitt Viken blev en succé

År 2015 skapade Fredrik foto- och kokboken "Mitt Viken". För att ge boken extra krydda anlätade Fredrik en av Sveriges bästa kockar, Benny Cederberg. Sedan 2016 har Fredrik också en mycket uppmärksammat matblogg.

– Boken är nog det jag är allra mest stolt över. Och det är roligt att den har sålt bra. Många Vikenbor men också många turister och sommargäster har köpt den för att ta en bit av vårt Viken med hem.

Boken var en ganska vågad satsning men jag ville verkligen göra den för att få visa "mitt" Viken genom mina bilder.

Vet du i förväg vilka bilder du vill ta?

– Både och, berättar Fredrik. Ibland går jag bara ut och knäpper. Men ibland har jag bestämt mig för att ta en viss bild. Och är det då på månen som går ned över Svinbådan, då får man kolla i kalendern och sedan är det bara att sätta klockan på 04.30 och pallra sig ned till heden.

Jag undrar om han redan i det ögonblick han tar en bild "vet" att den blev bra.

– Ja, det vet man på en gång. Man känner det direkt. Och då är det förstås extra roligt att vara fotograf, ler Fredrik.

Du har varit Viken trogen genom åren, längtar du aldrig härifrån?

– Jo, det händer väl men Viken är ett fantastiskt ställe att bo på. Om man vill träffa någon är det bara att gå utanför dörren, till någon av våra fina krogar, eller bara strosa runt i hamnen, då möter man alltid någon man känner. Det tycker jag är fint, avslutar Fredrik. Och jag håller med.

Lotta Strömgren Jönsson

Disco- drottningen

FOTO: ANDREAS WELANDER

Det flashade förbi en bild i mitt face-bookflöde. En bild som fick mig att tappa andan. Och nej, denna gången var faktiskt inte ännu en solnedgång över Öresund, utan en helt galen bild på en tjej, flygandes genom luften iförd en makalös kreation och med ett stort leende.

Ja, ni ser bilden i denna artikel.

Jisses, tänkte jag – vad var det där? Det var en bild på Philippa Rosenbacke när hon tävlar i discodans. Hur går det där till började jag fundera och bestämde mig för att ta reda på mer. Följ med och träffa Philippa Rosenbacke, en ung dam från Viken med stora ambitioner – och en vilja av stål.

Vi träffas en söndag eftermiddag, strax innan Philippa ska åka och träna. För tränar gör hon minst fem gånger i veckan. Ett par gånger teknik för tränare på Wilson Dance Center, och ett par gånger fysträning och program på egen hand.

– Vi är många i Helsingborgsområdet som tränar och tävlar tillsammans, berättar Philippa. Discodans har faktiskt blivit mer populärt och på tävlingar runt om i Sverige är det cirka 500 startande på en helg. I Viken finns det faktiskt flera aktiva tjejer.

– Jag var gymnast när jag var yngre. En dag tittade jag på Lilla Sportspiegeln och de visade ett reportage om en tjej som tävlade i discodans.

Hon berättade om hur det gick till och man fick följa henne på tävling. Jag blev helt tagen och sedan dess har det varit discodans som gäller.

Idag tävlar jag tillsammans med tjejen från programmet, märkligt va?

Discodansvärlden är full av regler och kategorier.

Och prickar. Prickar är viktigt.

– Man tävlar olika grenar, Free-style, Solo, Duo, Grupp och Formation, berättar Philippa. Från början tävlade jag i Solo och freestyle som är mer akrobatiskt med volter mm, men nu satsar jag bara på solo.

De tävlande delas in i olika kategorier och man kvalar för att stiga i graderna. Man börjar i Brons, sedan Silver och därefter Guld. Sedan kvalar man till Super Star, där jag tävlar nu säger Philippa. Mitt mål är att nå Champion.

För att kvalificera sig till de olika kategorierna samlar man på "prickar". Prickar får man när man placerat sig bra på en tävling. Det är cirka åtta stora tävlingar per år och de arrangeras av de aktiva klubbarna i Stockholm, Örebro, Västerås och Sundsvall.

Även Höganäs är arrangör i höst

– I höst har det faktiskt arrangerats en stor tävling i Höganäs, det var spännande och roligt att få tävla på hemmaplan, ler Philippa.

Själva dansprogrammet består av en rutin på en minut som finslipas ned i minsta detalj. Bedömningen

sker av 3-5 domare och samma program kan utföras upp till tio gånger under tävling. Allt ska sitta perfekt och det är högt tempo i hela programmet.

– Det är rätt slitigt och inte särskilt glamoröst, konstaterar Philippa. Att det är slitigt, får förstås inte synas.

Philippas största merit är en tredjeplats på Nordiska Mästerskapen år 2016. Men hennes målsättning är högre än så: – Jag strävar såklart efter att få tävla i EM, det hade varit så kul.

Tro du att det kommer att bli så frågar jag.

– Tja, när jag har bestämt mig för något så brukar det bli så, svarar Philippa och ler lite underfundigt.

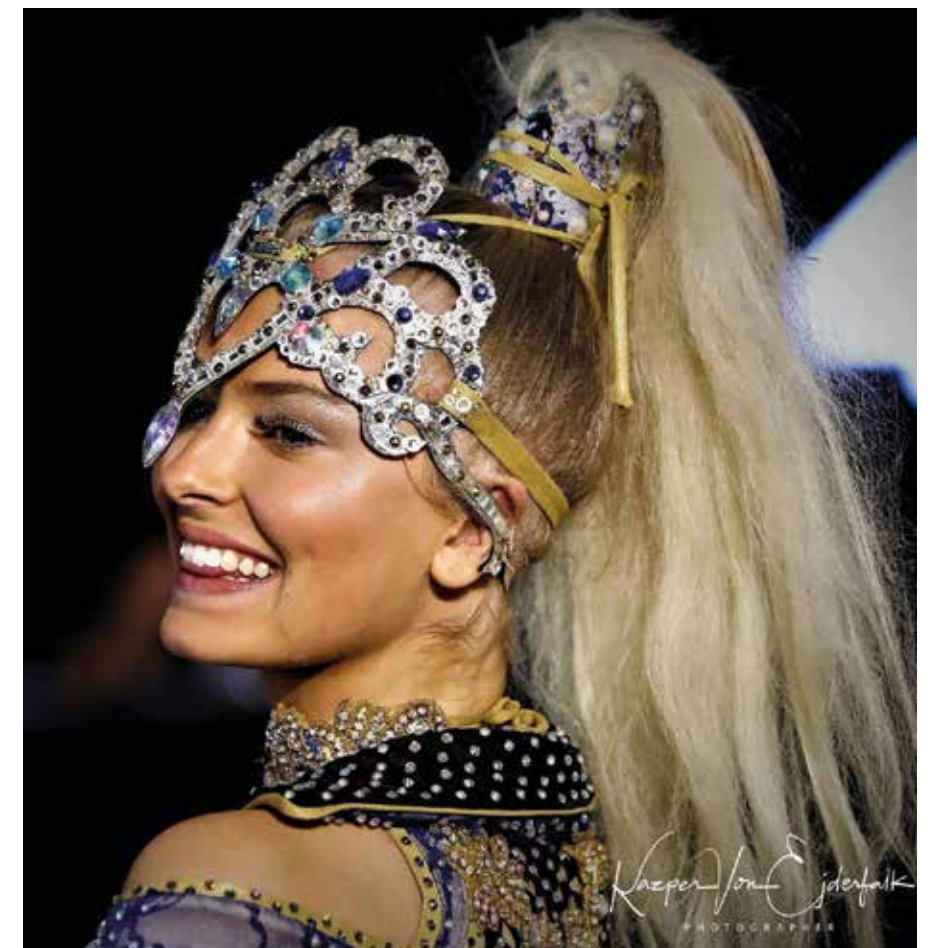
Utöver dansen går Philippa gymnasiet på Procivitas i Helsingborg. – Jag vill bli advokat, berättar Philippa. Ja, och om hon har bestämt sig så...

Jag avslutar med att fråga hur det går till när hon går på fest och ska dansa. Chockar du omgivningen med lite höga hopp då?

– Nej, det går inte skrattra hon, då skulle ju kläderna spricka!

Vi önskar Philippa lycka till!

Lotta Strömgren Jönsson

S. JÖNSSON BIL
VÅR ERFARENHET - DITT VAL

Mer än 30 års erfarenhet i branschen

S. Jönsson Bil har lång erfarenhet av Mercedes-Benz. Företaget ägs av Stefan Jönsson, tidigare försäljningschef på Sveriges största Mercedes-Benz återförsäljare.

Tillsammans med medarbetarna André Johansson, André Jönsson och Patrik Sandström har vi levererat över 9000 bilar till nöjda kunder i hela Sverige och har mer än 30 års samlad erfarenhet av Mercedes-Benz. Den årliga försäljningen uppgår till drygt 200 miljoner kr. En stor del av bilarna vi säljer levereras hem till kundernas uppfart.

S. Jönsson Bil levererar bilar till privatpersoner och företag. Finansiering erbjuds i form av leasing eller avbetalning. För att garantera bästa möjliga finansieringsvillkor har vi samarbetsavtal med Santander Consumer Bank, Handelsbanken Finans, DNB Finans och WASA Kredit.

S. Jönsson Bil sponsrar Vikens Tennisklubb, Vikens IK, VIGÖR, Vikenfesten, Vikenvarvet, Vikens företagsförening, Vikens båtsällskap och Vikens Kultur- och Byaförening. Det innebär att om du handlar av oss är du med och stöttar Vikens ungdomar och det lokala föreningslivet.

VÅRT SHOWROOM
KARLSFÄLTSVÄGEN 13
263 43 VIKEN
042 - 23 05 12
WWW.S-JONSSONBIL.SE

ÖPPETTIDER
MÅNDAG - FREDAG 08:30 - 18:00
LÖRDAG 11:00 - 15:00
SÖNDAGAR OCH RÖDA DAGAR STÄNGT
VÄLKOMNA IN

Familjen Holm stortrivs i Viken

Beskriv kort vilka Ni är och lite om er bakgrund.

– Familjen Holm består av Helena Holm, 41 år gammal, född och uppvuxen i Lerberget. Johan Holm, 40 år, född och uppvuxen i Örebro men flyttade ner till Skåne 2004. Våra barn heter Ellen (12) Kajsa (9) och Olle (4).

Varför flyttade Ni till Vikens Ry?

– Innan vi flyttade till Viken bodde vi i Rydebäck men i takt med att familjen blev större började vi se oss om nytt boende och fastnade för Skanskas hus som skulle uppföras i Vikens Ry. Att sedan svärföräldrarna bara bor fem min bort spelade så klart in.

Vad var det som fällde avgörandet?

– Ett välplanerat hus med lagom stor trädgård, närheten till Helenas föräldrar och såklart att Viken är ett mysigt samhälle med många barnfamiljer, närheten till havet, en mysig hamn med bra utbud av restauranger.

Har flytten till Viken motsvarat era förväntningar?

– Det tycker vi absolut.

Har ni fått nya vänner?

– Det har vi, såväl genom grannar men även barnens kompisars föräldrar.

Umgås Ni med era grannar i området?

– Absolut det gör vi. Det blir alltifrån enklare after work till middagar och kräftskivor.

Är Ni med på andra aktiviteter på Vikens Ry?

– Främst barnen som varit aktiva i föreningslivet, bland annat Vikens IK (fotboll), Vigör (trampolin) och Vikens tennisklubb under deras tennisskola på sommaren.

Vad gillar barnen Vikens Ry lekplats ?

– Det har spenderats många timmar där så den har varit uppskattad. Den nya lekplatsen verkar även den lovande i parken bakom oss.

Erbjuds andra aktivitet på Vikens Ry?

– Inte som vi känner till.

Vad tycker Ni om Viken?

– Överlag väldigt mysigt samhälle med närheten till havet, hamnen, restauranger men även närheten till stort idrottsutbud såväl i Viken men även vid Sportcentret i Höganäs.

Vad saknar Ni?

– Inget direkt som jag kan komma på.

Vad tror Ni kan och borde utvecklas?

– Kanske något för barn och ungdomar som är lite äldre.

Känner Ni till VKB:s elavtal med Öresundskraft?

– Ja, vi har läst om det i Byaluren

Har ni besökt våra kulturskatter i Viken?

– Ja, alla utom Sjöfartsmuseet. Sophiamöllan är en självklarhet när det vankas julmarknad.

Är Ni en del av bylivet? Deltar ni i möten som rör Vikens framtid, hamnen, skolan, genomfarten och nybyggnationen?

– Vi har inte varit så aktiva i den delen men tar givetvis del av informationen och följer utvecklingen.

Besöker Ni Vikenfesten? Vad tycker ni om den?

– Vi har gjort det de senaste åren, dock inte 2017 då vi var bortresta på semestern. Överlag trevligt arrangemang som våra barn uppskattar mycket.

För oss vuxna hade jag önskat att man skänkte tog tillvara än mer av kullabygdens fantastiska utbud av olika aktörer som erbjuder fantastisk mat och dryck. Skulle säkert uppskattas om man gör ett lite foodtruckstråk och till det låter aktörer från Höganäs bryggeri, Vikens bryggeri mfl presentera vad de erbjuder.

Är Ni nöjda med vad handeln erbjuder i Viken?

– Absolut, det tycker jag, i och med Tempos ombyggnad så har vi nu två supermarkets som håller bra kvalitet.

Är Ni nöjda med den service som erbjuds?

– Ja det är vi.

Vad är bäst med Viken?

– Närheten till havet, för mig som är uppvuxen uppåt i landet så är ett dopp i havet lyx.

Christer Johansson
INTERVJUARE

”Ryktet om mitt försvinnande är betydligt överdrivet!”

Folk frågar om jag fortfarande säljer hus. Sant är att jag gjort en del förändringar i mitt liv. Jag har bytt bort dyra möteslokaler och gör i stället fler besök hemma hos kunderna. Jag har lite färre hus som jag tar mig an men i gengäld har jag mer tid för varje kund. Mitt engagemang och glädje över mina uppdrag är däremot lika stort som tidigare.

Jag välkomnar varmt alla nya och gamla kunder för råd, värdering och såklart försäljning.

På egna vingar genom Afrika

Möt piloten Robert Johansson

FOTO: SAMTLIGA BILDER PRIVATA

Vanligtvis känner vi honom som ordförande för stiftelsen Sophiamöllan. Sedan många år har han suttit bakom spakarna i styrelsen vars främsta syfte är att vårda och driva en av Vikens största kulturskatter. Men det är inte de enda spakarna han suttit bakom. I sin ungdom var han en erfaren fritids- och armépilot. Allt startade som 24 åring i den afrikanska bushen.

Väntar på tankbilen på flygfältet i Atbarat i norra Sudan.

Tvättar av ökendammet från "kärran" efter bemkomsten till Höganäsfältet.

Det här är berättelsen som Byaluren drömt om att få berätta en tid. En story som är ett exempel på vilka spännande berättelser som många av Vikens bybor bär på, men inte fått chans att dela med sig av.

Inte sällan skymmer dagens gärningar gårdagens äventyr. Exempelvis som hos Robert som berättar om en episod i sitt liv som fascinerar. Berättelsen tar sin början för ett halvt sekel sedan.

1965 tog Robert sitt pick och pack och flyttade till Sydafrika. 23 år gammal valde den unge konstruktören på ASEA i Västerås att ta chansen som på den tiden var minst sagt äventyrlig. Robert valde att flytta med jobbet till Pretoria i Sydafrika. Resan dit gick med trafikflygplan.

– Det var första gången jag satt i ett flygplan så bara resan ner till Sydafrika var ett äventyr för en ung man som jag. Jag vet inte om det var på resan ner som flygintresset startade men redan efter ett år i landet tog jag flygcertifikat och började kуска runt i Sydafrika på egna vingar, berättar Robert.

Roberts granne var redan flygare

Bakom beslutet att ta certifikat fanns det enkla faktum att just privatflygplan visade sig vara det bästa sättet att transportera sig runt i den väldiga kontinenten och att Roberts granne var flygare och väckte intresset hos den unge svensken. I Sydafrika använde många farmare flygplan som fortskaffningsmedel och många safariparker hade egna landningsbanor. Efter att ha hyrt plan under sitt första år med certifikat skaffade Robert sig ett eget flygplan.

Egna vingar för full frihet

Med ett nyfiket sinnelag och med ett färskt certifikat i fickan satsade Robert på en Piper Tri Pacer, ett amerikanskt högvingat sportplan med fyra säten och en Lycoming-motor på drygt 135 hästkrafter. Man kan bara föreställa sig hur stolt han måste varit med nycklar till sitt egna plan.

Det var förstås en ofattbar frihetskänsla att ta till väders och uppleva de södra delarna av Afrika.

Ovan:
Typisk privatlandningsbana i Afrika.

Till höger:
Bakom spakarna i en Saab Safir för att träna avancerad flygning i Armén.

– Med flyg kan man ju se stora delar av landet på kort tid och helt undvika turiststråken och biltrafik. Under ett par år flög jag mycket i Sydafrika men också i angränsande länder som Namibia, Botswana, Mocambique och Zimbabwe. Jag fick en fantastisk känsla för Afrikas natur, människor och kulturerna, berättar Robert.

Hemresan gick med eget flyg

Efter fyra år i Sydafrika och oräkneliga utflykter med sin Piper längtade Robert hem till Sverige igen. Beslutet var fattat och det var dags att säga hejdå till Afrika. Även denna gång var det flyg som gällde, men inte trafikflyg! För nu hade ju Robert sitt egna flygplan och valde att avsluta sitt äventyr i Afrika med ett ännu större äventyr.

Han beslutade sig för att flyga hela vägen hem till Sverige, inte närmaste vägen utan en resa på totalt 1 600 mil. Det som ett trafikplan klarar på tolv timmar tog hundra flygtimmar över trettio dagar.

Det tog sammanlagt hundra timmar i luften att flyga hem till flygfältet i Höganäs. Jag hade med mig en kollega och vi rev ur två stolar för att få plats med en hundra liter extra bränsletank bak i planet. Många tyckte att vi var galna och självklart var det riskfyllt. Men vi var unga och fria som fåglar på den

tiden, utan ansvar för någon annan, så det var aldrig någon tvekan. Vi klarade oss helskinnade även om vi hade många utmaningar på vägen hem.

Hemma igen växlade kärleken

Väl hemma i Sverige igen behöll Robert sin kära flygmaskin i några år. Men när hans blivande hustru kom in i bilden växlade kärleken över till familjelivet och den gamla trotjänaren byggd på aluminium-rör och duk såldes. Familjen fick första prioritet men ännu var det inte slut på flygtimmarna. Istället för sin egen maskin fick Robert spaka Piper Super Cub och SK 61 Beagle Bulldog för arméflyget.

– Jag hade tur att arméflyget rekryterade piloter och kunde sedan göra regelbundna repövningar i militärflyget parallellt med min fortsatta karriär i det civila. Det var en speciell känsla att ägna merparten av tiden i luften med taktisk flygning på bara 25 meters höjd och en fantastisk fartkänsla. Så småningom tog karriären över helt och tog fart inom försäljning på exportmarknader över hela världen.

– Men vad gäller Sydafrika så kommer det alltid att vara mitt andra hemland och jag har varit tillbaka många gånger både med familjen och i yrket, avslutar Robert Johansson.

En av många anekdoter från flygresan till Sverige

Under en etapp över Egypten flög Robert och hans medpassagerare över en stor sjö, på 2000 meters höjd, och fick syn på en stor grupp fiskebåtar. Lusten att busa blev för stark och Robert bitade ett par gamla gym-paskor, knöt ihop dem och släppte ner dem över fiskebåtarna. Sannolikt hörde de aldrig planet högt ovanför dem men förvåningen över att herren släppt ner gymnastiskor måste varit stor när den ovanliga fångsten damp ner från ovan.

Olof Engvall

Värmepumpar

SAMSUNG

Luftkonditionering

NIBE

Solceller

FÖRSÄLJNING • INSTALLATION • SERVICE

kylvarmepumpservice.se tel 070 25 65 330

Vikens nya förskola

Det byggs fler och fler hus och lägenheter här i Viken och vi blir fler invånare i vår by. Snart drar bygget igång för Vikens nya förskola, Backalyckan. Den nya förskolan kommer att ligga på Hyllevägen och har fått namnet Backalyckans förskola, och den kommer i första hand att ersätta Norra Hage som idag är en av tre kommunala förskolor i Viken.

Under våren 2018 kommer man starta bygget och beräknas vara klara om ca ett år framåt i tiden. Bygget kommer att följas av barnen som går på Norra hage, som en del av ett terminsprojekt.

Hur kommer Backalyckan se ut?

Mary Ståhl som är förskolechef här i Viken berättar att det kommer bli en förskola med sex avdelningar.

Till en början kommer man öppna med fyra avdelningar för att sedan öka upp till sex allteftersom det blir fler barn i Viken.

Jag frågar om det redan är en ökning med barn och om det är svårt att få plats på våra förskolor nu.

Mary svarar att alla barn får plats på våra förskolor som det är idag. Nu planerar man ju dessutom för att kunna öppna upp i takt med att antalet barn kommer öka i Viken.

Vår nya förskola har designats av Karin Pettersons Arkitektbyrå AB och är ritad av Maria Persson. Man har anpassat förskolans utseende efter miljön runt omkring.

Förskolan kommer gå i Reggio Emilia-tänk, som innebär att man utgår från barnets behov i det moderna samhället, att tro på att barnen kan, och man kommer ha stor fokus på utemiljön som ska inspirera till lek och lärande.

Det kommer byggas en soveranda för dom minsta så att dom kan sova ute året om på madraser i sovsäck och vara skyddade från väder.

Att vara en giftfri förskola är ett av Backalyckans mål. Självklart kommer en del material från Norra hage komma med som får bytas ut efterhand, men man satsar på att ha ett giftfritt tänk i allt nytt som ska in i skolan.

Miljö och kvalitet står högt på listan

De andra kommunala förskolorna, Svanebäck och Vikens Ry kommer också att ingå i en satsning på att bli giftfria förskolor. Även där kommer material att bytas ut efterhand.

Cecilia Leo.

Svanebäck jobbar redan mycket med miljö och har så kallat Grön flagg certifikat, dvs miljöpedagogik, som innebär att man varje år väljer ut tre olika miljöteman som man sen bakar in i läroplanen.

Alla våra kommunala förskolor här i Viken jobbar med hållbar utveckling och värdegrundarbete som innebär att man jobbar med likabehandlingsplan. Vikens Ry fick dessutom kvalitetspris efter en omfattande yttre granskning av förskolan som innebär att dom blivit Qualiscertifierade.

Kommande året handlar inte bara om den nya förskolan utan också en enorm satsning som kommer göras på Vikens förskolor, nämligen Läsluft för Skolverket, som innebär en stor kompetenshöjning för personalen som jobbar hos oss.

Vem kommer börja på Backalyckan då?

Backalyckan kommer att inhysa Norra Hages barn och därefter kommer det fyllas på efterhand som det kommer nya barn till vår by, man kommer anpassa storlek på grupperna och personal därefter.

Barnen som går på Norra Hage idag kommer få vara med från början och titta på bygget av sin nya förskola.

Förskolepedagogen Cecilia svarar på några frågor:

Du är förskolepedagog på Norra Hage, berätta lite om dig själv.

– Jag heter Cecilia Leo och har jobbat på Norra Hage förskola i drygt 11 år. Jag bor med min man och mina två barn här i Viken och trivs väldigt bra!

Hur känns det med en ny förskola, där du kommer få vara med från början?

– Jag ser verkligen fram mot en ny förskola! Att få en nystart i nya lokaler är verkligen efterlängtat av oss alla som jobbar på Norra Hage.

Hur tänker ni engagera barnen i bygget?

– Vi kommer kontinuerligt ta promenader bort till området och följa bygget. Ritningarna har barnen redan sett så nu får de hålla koll så att de följs! Vi utgår alltid från barnens intressen när vi startar upp projekt och vem vet, det blir kanske ett eget byggprojekt parallellt som barnen startar upp!

Vad känns bäst med Backalyckan just nu?

– Nya moderna lokaler där vi fortsätter med vårt Reggio Emilia-tänk och kan bygga upp inspirerande lek miljöer tillsammans med barnen.

Och till sist, vad är bäst med ditt jobb?

– Att jobba med fantasifulla, kompetenta barn gör att den ena inte blir den andra lik. Att mötas av massor med kramar på morgonen när du kommer till jobbet är fantastiskt!

Vad ska man tänka på när man väljer förskola?

Mary Ståhl som är förskolechef och Therese Wollerhag som är förskolepedagog på Svanebäck svarar på frågan om vad man som förälder ska tänka på när man väljer förskola;

– Att åka runt och besöka dom olika förskolorna är det bästa, då får man en bra känsla för personal och det man är ute efter.

Alla förskolorna tar emot individuella besök, det är bara att ringa och bestämma en dag. Det brukar även finnas informationsmöjligheter på Vikens Kyrkis, där föräldrarna kan ställa lite frågor till pedagogerna.

Sarah Åkesson

Om vill du veta med om våra förskolor i Viken:

Norra Hage
www.hoganas.se

Svanebäck
www.hoganas.se

Vikens Ry
www.hoganas.se

Privata alternativ

Bäcktrollet i ur och skur
www.backatrollet.se

Villa Villekulla
www.villavillekulla.se

Vikens Montessoriförskola
www.vikensmontessori.se

NORD
VÄSTAN

TAK

VI ÄR SPECIALISTER PÅ TAKLÄGGNING

RING GÄRNA FÖR ETT PERSONLIGT MÖTE

042 – 22 40 90

ELLER MAILA: mike@nordvastantak.se

MER INFORMATION HITTAR DU PÅ nordvastantak.se

Kommunalrådet Ulf Molin (c) fick äran att klippa bandet, assisterad av Gunilla Nilsson och Anita Lindfors. På scenen i bakgrunden byaföreningens ordförande Christer Johansson och Husarsextetten som bidrog med en festlig fanfar.

Det blåste hårda vindar och regnet hängde hela tiden i luften. Lördagen den 29 juli kunde väderleksmässigt ha börjat bättre. Men det blev en Vikenfest ändå. Vi uppskattade att uppåt 1000 personer kom. Och det är ju gästerna och inte vädret som gör festen.

Värmen mellan besökarna på hamnplanen under dagen var påtaglig. Under kvällstimmar blev det till och med riktigt hett i festtältet.

Högtidlig invigning av den nya hamnplanen

Hamnplanen har fått ett välbehövligt lyft. Höganäs kommun hade ordnat med nya blomsterdekorationer så det hade blivit mycket fint och trevligt på hamnplanen. Klart att det skulle firas med högtidlig invigning!

Vi minns på dessa sidor årets Vikenfest med hjälp av en bildkavalkad.

I VKB:s stånd blev det en strid ström av bugade lottköpare. Men så var också vinsterna väldigt fina. Här är det styrelseledamöterna Louise Alexén och Lars Reuter som säljer lotter. De trevliga vykortet med korsvirkesbuset kommer att finnas till försäljning vid årets julmarknad.

Flera föreningar fanns på plats för att visa upp sig, här Vikens IK. Många tog chansen att träna bollsinnat. Dagens konferencier, Mikael Ribbenvik, intervjuar.

Sommarteatergruppen på Eric Ruutbs kulturbus i Höganäs kom till Viken för att spela "Lilleman och draken". Mycket uppskattat!

Lite våfflor sitter aldrig fel. Korvståndet var också välbesökt denna dag.

Magikern och barnboksförfattaren Daniel Karlsson lockade en stor publik. Daniel är uppväxt i Dösbult med Viken som grannby. Förutom att ta del av trollerikonsterna kunde Vikenborna köpa hans böcker. Och det gjorde många.

Vikenvarvet lockade både stora och små löpare. Loppet arrangeras av Sans&Balans och löparna sprang ihop 30 678 kronor till Barncancerfonden. Heja, heja.

De unga löparna firades på scenen.

Varken väder eller regn avskräckte de här passagerarna. Totalt 96 personer passade på att ta en tur med ribbåten under Vikenfesten.

Efter Viken Big Band antrände The Bobcats scenen i festtältet.

Ingen fest utan ljud och ljus. Carl-Fredrik Malmgren från Fremlab ställde upp generöst och var som tidigare år en viktig kugge för arrangemanget.

Traditionsenligt avslutas Vikenfesten med en strandgudstjänst på söndagen. Det opålitliga vädret gjorde att prästgårdens trädgård fick bli årets inramning.

Text och bilder från Vikenfesten:
Lotta Hördin, Christer Johansson,
Lennie Timour och Kjell Cronert.

Kommande aktiviteter:
JULAFTON 24/12
 11:00 Familjegudstjänst.
 15:15 Julbön.
 16:00 Julbön
JULDAGEN 25/12
 07:00 Julotta

Askgravplatsen klar att tas i bruk

Vid frågor om askgravplatsen går det bra att kontakta
Kulla Pastorat,
 Maria Brolin
 Boshag, telefon
 042-360652

Nu är den äntligen klar, vår fina askgravplats på Vikens nya kyrkogård.

Den 26 september togs den i bruk genom en fin gudstjänst som förrättades av Stina Hagman.

Väderförutsättningarna var de bästa tänkbara och en svag höstsol bröt igenom efter flera dagar med regn. Många församlingsbor deltog i tisdagens vandringsmässa i kapellet, för att därefter återsamlas vid askgravplatsen för gudstjänst i samband med ibruktagandet.

42 röda granitstenar är utlagda på platsen och under varje sten finns det plats för fyra urnor. En metallplakett med den avlidnes namn fästes på stenen och, om man så önskar, kan man välja till en passande symbol vid namnet. Gravplatsen får gärna smyckas med snittblommor i vas och en gravlykta.

Det är glädjande för Vikens församling att projektet är klart och att vi nu kan erbjuda flera olika typer av gravskick, utifrån vars och ens önskemål. Utrym-

met i urnlunden är fyllt och det var angeläget att ta fram ett alternativ till denna. Platsen för askgravplatsen finns på södra sidan av kyrkogården och är vald med omsorg med nära anknytning till havet och minneslunden. Meningen är att platsen ska upplevas som vacker och rofylld både för närstående och övriga kyrkogårdsbesökare. Vår förhoppning är nu att läget och utformningen kommer att uppskattas av våra församlingsbor.

Församlingsrådet har kunnat påverka

Stort tack till pastoratets kyrkogårdsförmän Mikael Håkansson och hans arbetslag, som har hanterat färdigställandet på ett smidigt sätt. Vikens församlingsråd har varit med och kunnat påverka utformningen under hela processen vilket har varit mycket positivt.

Ylva Johansson
 VIKENS FÖRSAMLINGSRÅD

Starkt resultat för Vikenlistan i kyrkovalet

Många röstande kom till Kyrkstugan i Viken den 17 september och det gav ett bra resultat. Vikenlistan "För vår kyrka" vann ytterligare ett mandat till kyrkofullmäktige i Kulla pastorat.

Vikenlistan har nu totalt tolv mandat, vilket motsvarar nästan 40 procent av rösterna i hela pastoratet. Det ger Vikenlistan en god möjlighet att bidra till en positiv utveckling för kyrkan under de kommande fyra åren.

I hela Kulla pastorat fanns 7 852 röstberättigade och 20,33% av dem kom till valurnorna (+1,13% jämfört med 2013). Levande kyrka fick nio mandat och Framtidens kyrka åtta (-1). Det nya Trygghetspartiet fick inget mandat.

Kerstin Thurdin
 ORDFÖRANDE FÖRSAMLINGSRÅDET I VIKENS FÖRSAMLING

Musikalen Luthers ungar

Signe som Martin Luther.

Siri och Julia

Jobanna, Charlotte & Filippa

"Jag är jag och du är just du, vi som lever nu, vi är barn av vår egen tid. Hur vi ser på världen omkring och på våra liv, det hör ihop med den tid som vi lever i".

Orden kommer från öppningsnumret av musikalen "Luthers ungar" som framfördes den 22 oktober i Vikens kyrka av Miniörkören och Young Singers tillsammans med instrumentalister under ledning av Helena Morath.

Musikalen, skriven av Karin Runow, utspelar sig en dag 1539 i Wittenberg och rör sig skickligt mellan historia och nutid i det att i sånger och dialog genomgående reflekterar över att alla är barn av sin tid men att man också har möjlighet att påverka och förändra sin egen tid, precis som Martin Luther gjorde. Körbarnen gjorde en imponerande insats i att med ord, ton och tidsenlig rekvisita iscensätta den ständigt pågående reformationen.

"Luthers ungar" inledde en vecka av fokus kring Luther i Vikens kyrka med anledning av att det är 500 år sedan Martin Luther spikade upp sina teser på kyrkporten i Wittenberg. Svenska kyrkan satsar detta år extra på att hålla ihop väven mellan dåtid, nutid och framtid. Vilka berättelser är det som bär oss som kyrka, både bakåt och framåt i tiden? Vår kyrkas historia och Martin Luthers liv och lära har en självklar plats i de samtalen och under veckan valde vi att bjuda in olika personer för att hjälpa oss att sätta fokus på Luther. I musik och samtal ville vi belysa, problematisera och diskutera våra bilder av honom.

Stina Hagman

Uppslaget är ett samarbete mellan Byaluren och
Svenska kyrkan
 VIKENS FÖRSAMLING

Kyrkan bidrog till Toleransresan

FOTO: CHRISTER JOHANSSON

Den 12 oktober reste 53 elever i årskurs 9 från Vikensskolan tillsammans med sju föräldrar på en egenfinansierad Toleransresa ner till Auschwitz, Birkenau och Krakow.

Vid mikrofonen projektledaren Carina Jespersen. På den undre bilden visar George Sessler upp sin bok.

Kommunen har flaggat för stora besparingar inom skola och utbildning. Idag kan alla skolor söka bidrag på 1000:- per elev om Toleransresan anordnats i skolans regi. Vikensskolan sökte inte för året 2017 och därmed försvann möjligheten att få ut dessa pengar. Eleverna har jobbat och sparat pengar till resan sedan årskurs 7 men när nu tusenlappen försvann så har man fått aktivera sig ytterligare för att få in pengar till resan.

Eleverna har anordnat allt från disco till lotteri för att få ihop de pengar som behövs. Kyrkan har bidragit med pengar och även VKB har gett bidrag.

Nyström&Partners, Georg Sessler och Agneta Sandelin har också stöttat resan med pengar.

Ingrid Ohlsson som gjort filmen om förintelse-överlevaren Emerich Roth "Mitt brott – jag var jude" har bidragit med föredrag och filmvisning i kyrkan, där alla intäkter gick till resan. Emerich är bla stiftare till Fonden mot våld för medmänsklighet.

Efter resan har eleverna redovisat sina upplevelser bland annat i kyrkan och på VKB höststämma.

Sju föräldrar åker med eleverna.

Med tanke på hur världen ser ut idag så är det viktigt att få en känsla och förståelse för vad som varit, säger Carina Jespersen som leder Projektgruppen för Toleransresan. Carina fortsätter – idag upplevs mycket genom digitala medier och det är viktigt att se med egna ögon. Förintelsen har hänt och är inte bara något hämtat ur en film eller historiebok.

Möte med Vikenbon Georg Sessler

Den 22 augusti samlades föräldrar, elever och inbjudna åhörare för ett möte med Georg Sessler i Vikens kyrka. Georg och hustru Agneta Sandelin bor sommartid på Bygatan i Viken. Agneta är vikenflicka och har tillbringat alla sina somrar i byn. Georg föddes i Budapest 1943 under brinnande krig. Familjen flydde till Sverige vid den ungerska revolution 1956. Georg är författare, konstnär, designer och fotograf.

2006 gav Georg ut boken *Jag lever fast jag är född* som bygger på Georgs familjs livsöden under åren 1941-1956.

Innan andra världskriget bröt ut 1939 så levde familjen Sessler i en vacker våning i Budapest med vänner, familj och en gemensam framtid. Kriget utanför märktes inte så mycket 1941. Men sakta hårdnade omvärldens grepp om den lilla judiska familjen. De ungerska fascisterna, blev allt brutala i sina förföljelser. När Ungern drogs in i kriget startade deportationerna och arkebuseringarna skedde på öppen gata.

Eleverna och föräldrarna fick ta del av Georg fängslande berättelser om sin familjs livsöden under andra världskriget. Georg berättade också att han de senaste sju åren har forskat kring och om Raoul Wallenberg som verkade i Budapest i krigets slutskede. Georg berättade att han funnit ny information om Wallenberg, i arkiven i Washington, som inte varit kända tidigare. Det handlar om vilka metoder den svenske diplomaten använde i Budapest för att rädda så många judiska familjer som möjligt.

Christer Johansson

Föräldrarna som deltog i resan är här samlade.

Vikensskolan växer fram

Vad har hänt sedan senast vi hörde från Daniel Svedberg? För skolan som fysisk byggnad har inte så mycket hänt exteriört.

Sedan i somras så har upphandlingen av entreprenör slutförts. Det blev efter många om och men Byggmästaren i Skåne. Skönt att det blev klart i närbelägna tid. Deras arbete pågår nu med att avtala med olika underentreprenörer.

Annat som hänt är att alla barackerna är på plats med ny parkeringsplats och lektyr för de yngsta. Delar av matsalen är också borta. Interiört så har vissa lokaler fått nya funktioner. Rivningen av den östra delen har skjutits på.

Det som händer nu är detaljerade bygghandlingar.

Det mera synliga som kommer att ske nu är att schakta bort den gamla parkeringen, berättar Daniel. Där har man tagit markprover för att säkerställa att inga obehagliga överraskningar finns dolda i marken. Vi kommer också att se avspärningar runt arbetsplatsen. Man kommer nu att påbörja anläggandet av en bygginfart från Prästavägen så ingen byggtrafik på Bokvägen. I samband med detta gör man två angöringar för att kunna släppa av barnen, en vid den tidigare provisoriska busshållplatsen vid Prästavägen samt en vid elcentralen vid korsningen Bokvägen/Prästvägen, fortsätter Daniel.

Fram till i vår (nästa Byaluren) kommer vi se att rör för vatten och avlopp läggs, plattor gjuts och stålskelett reses.

Man har nu också bestämt fasadens beklädnad. Det blir tegel i en ljus gul ton, skild från den som finns på den nyare delen längs Bokvägen. Utmaningarna blir som tidigare sagts att bedriva byggnation samtidigt som skolan har sin verksamhet i full gång. Daniel tror dock att det blir knepigare under 2019.

En annan utmaning blir att hålla ute barn och unga från arbetsplatsen. Daniel önskar att vi föräldrar pratar med våra barn om farorna på en byggarbetsplats. Man har diskuterat att sätta upp kameror men det undantar inte oss från föräldransvaret.

Den ursprungliga tidplanen med färdig skola till vårterminen 2021 ska hålla och etapp 1 klar våren 2019, avslutar så Daniel.

Ny lägesrapport i nästa nummer!

Pehr Frykman

Välkommen till vår fina butik!

Manuell kött och deli

Nybakat bröd

Catering för alla tillfällen

Alla dagar
9-20

Lokal mat!

ICA **UP**
nära **HALLEN**
Björkvägen 21, 26363 VIKEN
Tel. 042-236679

PLISSÉ
EXPERTEN

Solskydd i stilren design

Besök vår butik vid Höganäs Saluhall eller kontakta oss för ett kostnadsfritt hembesök 042 - 22 22 44 www.plisseexperten.se

Ovan: Dahlströms taxi med cykelaffär (skyltfönster) och bensinpump, 1940-talet. Till höger: Hasse och Gulli Dahlström vid Dodgen.

I föregående nummer av Byaluren har vi fått veta lite om Vikens busshistoria.

Färd med diligens ersattes under 1920-talet av regelbundna bussturer till och från Viken. En av dem som drev bussbolag var chauffören Sture Jönsson.

Ingrid Dahlström intervjuas av Stig Ewaldson.

Förutom den busstrafiken satsade han även på persontrafik med taxi. När SJ 1935 tog över bussrättigheterna behöll Sture sin taxirörelse.

Att droskägaren Sture Jönsson var en allmänt uppskattad och aktad chaufför gav den något excentriska författarinnan Sigrid Gillner på Felixtorp uttryck för då hon vid hans bortgång skrev:

”Förr var det Sture Jönsson, hela Vikens älskade och betrodde Sture, ett mönster av lugn, plikttrohet och det slags gentlemannaship hos en taxichaufför, som är antijäkt- och trafikvettspropaganda i levande tyst talande gestalt”.

Visst - sinnebild av en taxichaufför som elegant klädd i uniform och skärmössa och som alltid förväntas uppträda korrekt samt hälsa artigt när han öppnar dörren för resenären.

Att använda sig av taxi för bekväma resor var en nymodighet i en tid då få hade egen bil.

Det fanns många droskägare i Viken

Nu var emellertid inte Sture Jönsson ensam herre på täppan. Droskägare som tidigt passerar revy i Vikens taxihistoria var Erik Andersson (”Älgen”) som ägde två taxibilar, vilka övertogs av Sixten Sehrman och senare av bland andra bröderna Hessbom.

Åkare Sture Grähs var en mycket anlitad chaufför och det var han som en gång byggde Grähsa brygga. Erik Jönsson på Repslagaregränd övertog Sture Grähs taxirörelse.

Dahlströms taxi - Ingrid Dahlström berättar

Men det var då det. Låt oss förflytta oss in i mera nutida vikenhistoria, till något för er som har minnen från senare tider i byn. Dahlströms taxi, låter det bekant? Hasse Dahlström stod för den senaste och kanske sista droskrörelsen i Viken och för att få lite mera kött på benen när det gäller den kontakta- de jag en av Vikens senare taxichaufförer, nämligen Ingrid Dahlström, 85 år, pigg, glad och full av berättarglädje. Hemma hos Ingrid på Bygatan fick jag en trevlig pratstund, inte bara om Dahlströms taxi utan också om gamla tider i byn.

Kort om bakgrunden till det hela

Det är svårt att göra en god historia kort men vi gör ett försök. Droskrörelsen startades på 1930-talet av bussägaren Alvar Dahlström. Alvar hade flyttat till Viken 1926, samma år som sonen Hasse föddes, och när smeden Gustaf Ryberg gick ur tiden blev det auktion på smedfastigheten, nuvarande Bygatan 11. Där var då platsen för en av Vikens busstationer.

Alvar Dahlström byggde om boningshuset. Köpte en buss och öppnade cykelaffär med verkstad i huset. Efter det startade han bilstation och byggde garage på gården. På gatan fanns en bensinpump.

Allt löpte på bra men så kom världskriget och därmed gengasen. Oset från bilarnas gengasaggregat skapade den osunda arbetsmiljö som kanske bidrog till Alvars allt för tidiga död 1945, 43 år gammal.

Sonen Hasse var då 19 år och tillsammans med sin styvmor Gulli hamnade nu ansvaret för rörelsen på deras axlar. Hasse spelade i Viken IK:s lag, men nu förändrades livet i ett enda slag. Fotbollskarriären kunde Hasse glömma för nu blev det taxikörningar för hela slanten.

Ingrid tar anställning i Viken

Jag frågar Ingrid hur hon kom in i bilden? Kärlek förstås, men hur började det? Hon svarar.

– Jag är född i Mjöhult. Gick i skolan i Svedberga, och konfirmerades i Kattarp. Jag tog som 15-åring, plats i Domsten som springflicka i Jules Anderssons speceriaffär. Ett par år senare fick jag anställning hos Carl Andersson, i hans affär där tvärs över gatan.

Ingrid pekar och berättar vidare

– Jag var 17 år då och på den tiden, i början av 1950-talet, var det här stycket av Bygatan en livlig del av Viken. Ungdomarna samlades vid Carl Anderssons godis-automat och vid café Vibo och på lördagskvällarna var vi alltid på dans på Havsbaden.

Folk träffades också här ute vid buss- och taxistationen. Det fanns ju allt här. Många affärer. Urmakare Hofgren, skomakare Tellström, caféer, Gottfrid Perssons köttaffär och hans hustru Inez pappers-och tidningsaffär, manufakturaffär och mycket mer.

Gulli och Hasse Dahlström skaffar trafikkort

Hasse Dahlström och hans styvmor Gulli skaffade trafikkort och skötte därefter, från 1946, Vikens bilstation. Gulli var den tredje kvinnan i Sverige som

Carl Andersson laddar godisautomaten.

fick trafikkort. Tiden med den stinkande gengasen var över och nu blev det nystart med en splitter ny bil av märket Dodge. Det var ju ännu inte så vanligt med egen bil så när Dodgen kom till Dahlströms blev det en mindre folkvandring hit för att beundra den svartglänsande juvelen.

Ingrid och Hasse blir ett par

Om jag förstätt det rätt så gjorde Hasse sig allt oftare ärenden till Carl Anderssons för att handla lite, men där var något mer än varorna på hyllorna som lockade. Lilla söta fröken Ingrid blev väl snart målet för den korta promenaden. De gifte sig 1955.

– Ja så blev jag en del av Vikens taxi, säger Ingrid. Först satt jag vid telefonen och tog emot beställningar och med tiden tog också jag trafikkort och hjälpte till med körningar. Det var ett slitigt jobb och det fanns inte mycket utrymme för fritid. Visst hade vi chaufförer som kunde rycka in, men för det mesta körde vi alla veckans dagar både natt och dag,

Men samtidigt tillägger Ingrid att ”det var ett roligt jobb”.

Man kände ju alla i byn

– Man träffade mycket folk och man kände ju alla i byn. Och så kom sommargästerna, som skulle hämtas eller köras till stationen i Helsingborg. Eller kanske dom skulle dricka kaffe hos Flickorna Lundgren på Skäret. Då fick man vänta där tills de var färdiga.

– Ibland blev det lite längre körningar. Affärsfolk som skulle till flygplatserna, vi körde ofta för ambasadör Gunnar Jarring. När den årliga brandkärsfesten gick av stapeln blev det turer med kändisar som Sigge Fürst, Carl Gustaf Lindstedt, Povel Ramel. Hasse tvättade förresten Sigge Fürsts bil.

Hasse blev förtjust, inte bara i Britt-Inger Dreilicks skönsång, utan också i hennes namn så vi döpte vår dotter till Britt-Inger.

Hasse på sin fars taxibil. 1930-talet.

Ibland använde man taxi som hämtbud. Då blev det körning till systemet. Var väl lite smussel med det. Och så skötte vi Vikens första skolskjuts.

Jag frågar om det inte kunde kännas obehagligt ibland med kunder som var påstrukna eller stökiga?

– Nej, det lärde man sig hantera. Var man vänlig, bestämd och lite diplomatisk så gick det bra och egentligen hände det varken mig, Hasse eller Gulli något riktigt allvarligt.

Men en gång när jag skulle hämta på Vikens Hotell kom det fyra mycket ”glada” gossar och när de upptäckte att det satt en ung kvinna vid ratten ville alla sitta framme hos mig. Helst alla fyra. Vi hade den fina röda Mercedesen då med helt säte där framme. I tumultet bar det sig inte bättre än att mellanrutan i bilen gick i kras. Jag blev förstås arg och sa till dem att ”den får ni betala”. Ja, det gjorde dom snällt och sen körde jag dem hem.

Ingrid har så mycket mera att berätta men tyvärr måste vi begränsa oss. En till måste jag dock dra. Och den handlar åter om den excentriska författarinnan Sigrid Gillner, Hon ringde ibland och beställde taxi. Hasse skulle vara chaufför. Hon ville njuta av solnedgången borta vid Fortet. Hasse hämtade och sen satt hon på en stol där ovan stranden och skådade ut över havet. Hasse väntade i bilen och när solen gått ner körde han henne hem till Felixtorp.

1975 lämnar Dahlströms taxi Viken

Gulli Dahlström körde taxi i Viken fram till 1969 då Ingrid tog över den sysslan. 1975 var Dahlströms taxi i Viken saga all. Man sålde rättigheterna till Höganäs taxi och därefter körde Hasse för dem, men med egen ägandes bil. 1989 pensionerade sig Hasse, så efter 43 yrkesår bakom ratten var det slutkört för hans del. Ett pensionärsliv som åskådare på Vikvalla tog vid.

Vid överlåtelsen av verksamheten i Viken lämnade Ingrid gebitet och utbildade sig till barnskötare, ett yrke som hon ägnade sig åt i 20 år.

Vi bläddrar lite i gamla fotoalbum. Jag frågar efter en bild med Ingrid i taximössa och uniform, men nej, säger hon, ”det finns ingen”. Vi får vara nöjda ändå och jag tackar Ingrid för en både givande och trevlig pratstund.

Hasse Dahlström med Dodgen.

Unge Viktor Ryberg hjälpte Alvar Dahlström med cykelförsäljningen (King cyklar) och körde även hans taxi. Startade senare eget men sålde då Monark. Rybergs Sport- och lelsaksaffär; - Rybergs Hörna från 1939.

Alvar Dahlström t.h på bilden. Tillsammans med chauffören Karl Holm.

Stort tack till våra sponsorer!

Ert bidrag är värdefullt för att Viken ska kunna erbjuda sina invånare en livskraftig tennisklubb med allt vad det innebär för barn, ungdomar och familjer i Viken.

Hälsar styrelsen & alla våra medlemmar.

En gång kom Stefan Kovács till Viken som flykting. Nu är han tillbaka i byn igen och bor på trygghetsboendet Lisas trädgård.

Vi var säkert många som hajade till när vi såg "Arvinge okänd" på SVT1 tidigare i höstas och bilder på Møllegården i Viken dök upp. Hur många visste att det på 1950-talet fanns en flyktingförläggning där? Vi har träffat Stefan Kovács, en av flyktingarna som kom till Viken. Nu är han Vikenbo igen.

På hösten 1956 startade i Ungern en revolt mot kommunistregimen och mot Sovjetunionens inflytande i landet. Upproret spred sig snabbt i landet och ledde till våldsamma sammanstötningar. Flera tusen ungrare dödades och många fängslades.

Sovjetunionen slog ned upproret med en stor militär insats.

200 000 ungrare såg ingen framtid i hemlandet och tog det svåra beslutet att lämna sitt land. De flydde över gränsen till Österrike. Därifrån kunde flera av dem få en fristad i olika länder. 80 000 kom till USA, 22 000 till Storbritannien, 13 000 till Frankrike och 8 000 till Sverige.

En av dem som kom till Sverige var Stefan Kovács.

1956 var han 20 år gammal och militär. Tillsammans med tre barndomskamrater, däribland en kusin, bestämde han sig för ge sig ut den farliga färden över gränsen till Österrike. Natten till den 22 november 1956 lyckades de ta sig till friheten i grannlandet.

Bara några veckor senare fick de en förfrågan om de kunde tänka sig att åka till Sverige. Egentligen hade de tänkt sig Danmark.

– Vi visste ju inget om västvärlden men vi hade hört en dansk schlager som vi tyckte om, berättar Stefan Kovács.

Tre bussar skulle hämta dem till Sverige

Svenska staten hade kommit ned till Österrike med tre bussar. Strax innan avfärd fanns ett antal platser kvar. Stefan Kovács och hans kamrater tackade ja till erbjudandet. Efter att precis som de övriga flyktingarna blivit intervjuade om sina förehavanden i Ungern gavs det klartecken för avfärd.

Den 16 december kom de till Sverige.

De tre bussarna tog dem vidare i Nordvästskåne. Efter ett kort stopp i Helsingborg för bad och klädombyte körde en buss till Mölle, en till Strandbaden och en till Viken.

Drygt 50 personer fick bo på Vikens hotell och på Møllegården, båda nu ombyggda till bostäder.

Men då för drygt 60 år sedan var det lågsäsong för hotellet och precis som vid den senaste flyktingvågen för två år sedan hyrdes sommarhotell och liknande anläggningar ut till statens flyktingmottagande.

Stefan Kovács berättar om sina första intryck av Viken:

– Det var förstås fantastiskt men vi blev också lite fundersamma. Det var dimmigt, kallt, lite ruggigt. Gatorna i Viken var smala och slingrande, jag trodde bussen skulle köra på de utskjutande taken. Vid Viktor Rybergs affär stod ungdomar och tittade på en tv som stod i fönstret. Alla hade trätofflor. Vi frågade oss om vi kommit till ett fattigt ställe.

Dagarna i Viken fördes med långa promenader och sällskapsspel. De unga männen drömde om flickor.

Flyktingarna fick av frivilliga som kom på besök lära sig några enstaka svenska fraser.

Alla måltider intogs på Møllegården. Ett statligt bidrag på två kronor per dag utgick. För Stefan Kovács del gick pengarna mest till cigaretter. De cigaretter som delades ut som julklapp var välkomna.

I gamla tidningsklipp kan man läsa att kommunens lucia kom på besök och julklappar delades ut till de barn som fanns på förläggningen.

En del av flyktingarna hann få goda relationer med Vikenbor, några av dem håller än idag.

Vistelsen i Viken blev inte så lång för de ungerska flyktingarna. Arbete erbjöds på olika håll, och man flyttade dit arbete fanns. Rum att hyra fanns det också. Det gick rätt snabbt att komma in i det nya samhället. Det var Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna som tog det största ansvaret för flyktingmottagandet.

Höganäsbolaget blev en möjlighet för Stefan

Redan efter trettonhelgen 1957 kunde Stefan Kovács börja jobba på Höganäsbolaget, ett företag som han blev trogen fram till pensionsdagen.

Han studerade till fackingenjör på aftonskola och tog Hermodskurser i svenska. Någon SFI-undervisningen fanns inte på den tiden. Språket lärde man sig på jobbet och, som i Stefan Kovács fall, även av sin svenska fru.

Den 18 januari 1957 skrev tidningarna att flyktinglägret i Viken skulle avvecklas. På hotellet i Viken hölls en liten avskedstillställning.

För Stefan Kovács blev Höganäs den nya hemorten. Han gifte sig med Ellwi och fick tre barn. Den äldste sonen Peter blev så småningom kommunalråd i Höganäs kommun.

Under de första åren i Sverige, innan Stefan Kovács träffade sin fru, tvivlade han ofta på sitt beslut att fly, han drabbades av svår hemlängtan men när han gift sig och bildat familj blev Sverige hans nya hemland.

Numera har han och frun lämnat Höganäs för trygghetsboendet Lisas trädgård i Viken.

Lotta Hördin

Björn Arnsvik & Mats Einerth.

Hej Mats och Björn - varför flyger ni modellplan?

Mats: Roligt, utmanande och spännande ur många olika perspektiv. Utmaningen för en nybörjare som jag, är att landa planet på ett någorlunda säkert sätt. **Björn:** En gammal pojkdrom. Alla modeller jag byggde som liten kraschade. Jag har alltid varit intresserad av flyg i alla former och som Mats beskriver så är det en utmaning att lyckas dels bygga något som flyger och sedan också rofyllt på något sätt. Precis som när man t.ex. spelar tennis eller gittarr, så kan man inte fokusera på något annat än flygningen vilket gör det hela till en avkoppling.

Och så träffar man nästan alltid trevliga förbipasserande!

Hur började ert intresse?

Mats: Läste lite för några år sen om RC-flyg. Tyckte det lät intressant och har sen provat flyga drönare, flygplan med skevroder, sid- och höjdroder och nyligen köpt det lite större enmotoriga flygplanet, som syns på bilderna.

Björn: Jag var i en hobbyaffär för att köpa födelsedagspresent till syskonbarnen för länge sedan och det slutade med att jag kom ut med en "egen" present också – en nybörjarmodell (som fortfarande flyger!).

Vad är det bästa med att flyga modellplan?

Mats: Rogivande och meditativt, speciellt efter en tuff arbetsdag.

Björn: Instämmer med Mats, och det är också ett visst mått av nervositet iblandad, vilket bidrar till utmaningen. Jag började experimentera med att skicka upp kameror innan dagens drönare fanns och för mig är flygfoto en stor del av hobbyn (se bifogat exempel).

Är det svårt - vad ska man tänka på?

Mats: Försök finna någon som är duktigare än du. Lär sen av denna person som i mitt fall varit och är Björn. Flyg på hög höjd, för då hinner du rätta upp

planet om det hamnar i ett okontrollerat flygläge.

Björn: Håller även här med Mats. Jag hade en kompis med mig som inte heller kunde flyga och i början är det lätt att tappa sugen om man kraschar direkt. Det finns också bra simulatorer för PC man kan lära sig på och på Höganäs Modellflygklubb kan man också få provflyga. Jag skulle rekommendera att börja med en enkel liten modell med bara sid- och höjdroder för att lära sig grunderna – det går fort att lära sig!

Vad kostar det och har ni några tips till den som vill testa/komma igång?

Mats: Begagnade plan med radioenhet, kanske 3-4000 kr. Sök på Blocket efter "RC-flygplan".

Björn: Eller så kan man köpa en liten lätt modell först av frigolit-liknande material (700-800 kr) som man kan testa en lugn dag på t.ex. en fotbollsplan.

Det är lätt att underskatta vilka ytor man behöver i början – det gjorde jag...

Olof Engvall

Mats: Två barn och sambo, bott i Viken sen 2005.
Björn: Två barn och gift, bott i Viken sedan 2001.

Vi har engagerat oss en del i "Välkommen till Viken" med bl.a. läshjälp och har dessutom flugit lite drönare med en av killarna...

Dessutom är Björn speciellt intresserad av byns historia, inklusive Svanebäck där vi själva bor.

VIKEN BRYGGER

På en middag för ett drygt år sedan bestämde sig de fyra grannarna och kompisarna på Vikens Ry att brygga egen öl.

Intresset av att testa öl från olika microbryggerier har funnits en längre tid hos de fyra kompisarna Marcus Olsson, Peter Lindberg, Mats Nilsson och Håkan Nilsson.

Eftersom ingen av dem hade någon erfarenhet av detta så förkovrade de sig i allt om ölltillverkning.

– Vi hade ingen aning om vad vi gav oss in på, säger Marcus. Håkan och Peter instämmer och ler.

De köpte in ett bryggverk på 25 liter och placerade det i Mats cykelgarage på Vikens Ry.

– Vi började med ett färdigt recept som vi köpte av producenten till bryggverket, säger Peter men den ölen blev inte god så den hällde vi ut. Efter mycket testande och ett antal 25-liters produktioner av egenkomponerade recept började de hitta rätt.

– Vi är fyra stycken och måste ibland kompromissa för att alla ska bli nöjda säger Mats. När de blev nöjda med resultatet så bjöd de in vänner på ölprovning. Det blev tester och även blindtester där det egna ölet stod ut framför många andra kända märken.

De började leta lokaler

Det började bli trångt i Mats cykelgarage framåt hösten och då började de prata om att försöka hitta en lokal som de kunde brygga i. Lokalen hittades hos grannen Erik Engström som hade en gårdslokal som passade bra som bryggeri.

Nästa steg var att hitta större bryggverk och inte minst få tillstånd från Skatteverket, Byggnadsnämnden och Miljökontoret. Som bryggverk hittade de gamla mjölktankar från ett bryggeri i Göteborgstrakten som de byggde om så att de passade.

– Det har varit mycket att fixa i lokalen och en hel del arbete med alla tillstånd men nu är vi igång sedan ett par månader säger Marcus”

– Vi ville ha bryggeriet i Viken, säger Håkan och fortsätter, det måste vara lokalt förankrat och nära våra hem för att vi ska ha en chans att driva det som en hobby. Men hobbyn har börjat spåra ur, nu brygger vi i 400 liters kärl.

Microbryggerier är en trend

De senaste 10 åren har antalet microbryggerier ökat markant. – Det är en tuff marknad med stor konkurrens men vi har roligt och det är spännande säger Mats. De har under sommaren börjat leverera öl till restauranger och idag kan man bli serverad öl från Viken Bryggeri på t ex Hamnkrogen och Strandsidan i Viken samt i Helsingborg på bland annat Utposten.

En av ölen har fått namnet Svinbådan Lager och det är Vikens Sjöfartsmuseets ordförande Lars Reuter mycket glad över. Etiketten på flaskorna är en avbild av Vikens kuststräckning från fyren Svinbådan ner till Vikens hamn.

Viken Bryggeri har också blivit godkänd leverantör till Systembolaget. Detta betyder att man kan gå in på Systembolagets hemsida och beställa ölet via privatimport.

– Vår målsättning är att komma in på hyllan på Systembolaget under senhösten/vintern säger Peter. Vi är inte där ännu men målet är klart. Vi ska bli lite bättre på att göra tillverkningen jämnare och då kommer vi att vara redo för Systembolagets försäljning i närområdet.

En annan sak som Viken Bryggeri-gänget följer med intresse är diskussionen om gårdsförsäljning av öl och vin. Utvecklingen av detta får framtiden utvisa.

Följ gärna de fyra kompisarnas resa inom ölvärlden på Facebook under Viken Bryggeri.

Christer Johansson

För att beställa från Viken Bryggeri går du in på Systembolagets hemsida och klickar på fliken ”så gör du en beställning” och sedan på privatimport. Där kan man fylla i formuläret och göra en beställning av de tre sorter som Viken Bryggeri tillverkar idag. Svinbådan Lager, Fortets IPA, Session IPA. Man måste köpa en låda, dvs minst 24 st, men det går bra att blanda de olika sorterna i lådan.

FOTO: KULLASNUS

Johan denna sommar, mitt i skörden.

Här runt Viken finns så fantastiska lokala råvaror och unika små ställen att besöka. Det är kött, vin, grönsaker och restauranger och kaféer och snart kanske även lite snus har jag sett på Instagram!

Denna och de övriga bilderna på Instagram gjorde mig intresserad av tobaksodlarna i Viken.

Tre Viken-grabbar, Johan Sommar, Peter och Anders Grahn träffar jag för att få veta mer om detta.

Hej, det rullar vackra bilder på Instagram under namnet @kullasnus, berätta, vad är på gång?

– Det som är på gång är drömmen om ett lokalt snus för och från Kullabygden. Tobak odlad på Kulalålvön med lokal och smaskalig tillverkning. Ett riktigt njutningssnus helt enkelt!

Man kan idag äta en fantastisk måltid av produkter från Kullabygden och dricka lokalt vin, öl eller must till, men när man, om man snusar, vill få prick-en över i:et finns det inget snus att ta till. Det vill vi ändra på, svarar Johan.

Det man bland annat kan följa på vårt instagram-konto är resan från frö till snus och förhoppningsvis fram till en produkt man kan köpa.

Vilka är ni & hur kom ni på denna idén?

– Vi är alla födda/uppväxta i Viken tillsammans och vi delar drömmen om ett lokalt snus.

Allt började egentligen med att Johan som odlat tobak och gjort snus i många år bollade lite tankar med Anders och Peter som båda värnar för närodlad.

Berätta om odlingen, är det inte svårt att odla tobak i vårt klimat?

– Det är helt klart en utmaning att odla tobak i Sverige på grund av den korta sommaren och fuktiga hösten. Vi arbetar framförallt med nordeuropeiska, nordamerikanska och svenska varianter på tobak som klarar vårt klimat, men utplantering av uppdragna planter måste ut så fort det är frostfritt och måste sköras innan första frosten på hösten.

Det är mycket manuellt arbete om man vill ha den bästa kvalitén. Allt från uppdragning av planter, utsättning, ogrärensning, klippning av blommor och tjuvskott med mera. I år hade vi också en extra utmaning med brunstiga kronhjorts tjurar som gned sina horn på en del planter, berättar Peter.

– När det gäller tobaksodling är torkprocessen efter skörden är egentligen den svåra biten. Tobaken skall torkas långsamt och mogna i processen för att utveckla sina smaker. Går det för fort bryts inte klorofyllet ner och tobaken smakar då hö. Går det för långsamt riskerar vi att tobaken ruttnar. Så det krävs en del erfarenhet att få det perfekt, fortsätter Anders.

Kommande år är målet att automatisera delar av arbetet, men tobaksodling är ett hantverk och kräver mycket handkraft.

Kanske får vi ha skördefest med frivilliga!

När hoppas ni på en klar produkt?

– Det vågar vi tyvärr inte svara på i dagsläget. Att sälja tobaksprodukter är en utmaning både juridiskt och skattemässigt och innan man kommer ut på marknaden måste man vara ordentligt redo.

Det vi gör i år är en större testodling av de sorter tobak vi vill ha i vårt snus och test av olika sorters torkningsmetoder.

– Men en dag ser vi fram emot att mötas av Kullasnus på Tempo och UP, avslutar de samfällt.

Sarah Åkesson

Tobaksbladets storlek.

På tork hemma på gården.

Fältet mitt i sommaren.

Bladen torkade.

JULSTÄMNING PÅ VIKENS LANTMÄN

Julgransförsäljning från 1 dec.

Kungsgran, Blågran, vanlig gran, kransar och ris

Vi har, som alltid, alla tillbehören till granen! Djuren kommer som vanligt på besök till julsmytningen den 9 december! Öppet 12.00-16.00 denna dag.

Tel. 042-236110 • Karlsfältsvägen 3 • www.vikenslantman.se

Vikens Lantmän

BOLIST
Önskalda bygg- och järnhandlar

Möt Mai-Lis Johansson

Ny ordförande i
SPF Seniorerna Viken

FAKTARUTA

SPF Seniorerna Viken har 270 medlemmar. Så här ser programmet för medlemmarna ut för resten av året och vårterminen 2018.

PROGRAM

Julfest i Hemgården 12/12 kl 14

Vinprovning Hemgården 23/1 kl 14

Årsmöte Hemgården 13/2 kl 14 med musikunderhållning av musikerduon Peter Filiptsev och Viktor Bergendahl
Modevisning i Hemgården 13/3 kl 14 med kläder från butiken BOLO i Bjuv
Vårutflykt till Klippan 17/4 med besök i S:t Petri kyrka och Yllefabriken.
Våra avslutning 15/5 med guidad visning av Krapperups slott

Mai-Lis Johansson valdes till ny ordförande för SPF i Viken i februari i år.

Vad är SPF Seniorerna?

– Det är en riksorganisation för Sveriges pensionärer. En intresseorganisation för äldre. Från början var det mer politiskt inriktat, men så är det inte idag. Nu fungerar förbundet som ett sätt att göra äldres röster hörda.

Medlemmar i SPF får dessutom en mycket bra tidning som heter Senioren.

Som ordförande i Vikenföreningen sitter jag med i kommunens pensionärsråd. På det viset kan vi påverka frågor som rör äldre. Senast jag deltog handlade det om boende för äldre och hur köerna ser ut.

Vad gör föreningen lokalt i Viken?

– Just nu gör vi en nystart. Det behövs eftersom medlemsantalet har gått ned.

Vi har i år satsat på ett omväxlande program med utflykter, aktiviteter och spännande föredrag. Men samvaron är allra viktigast. Vi har möten en gång i månaden under höst och vår. Vi är en mötesplats, det är viktigt att bryta ensamhet. Det är nyttigt att aktivera sig, och ju fler vi blir ju större är chansen att träffa nya vänner.

Vi är med och arrangerar Café Ida i Kyrkstugan. Promenader och canastaspel finns också på programmet.

Varför tackade du ja till att bli ordförande?

– Jag började spela canasta och så fick jag frågan om jag ville bli ordförande. Kan jag hjälpa till så gör jag det, jag tycker om att vara med i samhället. Det blev så himla tomt när jag slutade jobba för fem år sedan men nu har jag engagerat mig i byn.

Ja, kan du berätta lite om dig själv?

– Jag har bott i Viken i nästan 50 år och arbetat med barn och unga. Jag har varit rektor i Lerberget och här i Viken. 15 år blev det som rektor för Vikensskolan så jag har lärt känna många barn och barnfamiljer under årens lopp. Men inte så många äldre.

När jag gick i pension fick jag en förfrågan om att engagera mig i kyrkan och nu sitter jag både i kyrkofullmäktige i Kulla pastorat och församlingsrådet här i Viken.

Jag hade en mycket bra relation med kyrkan under min tid som rektor och fick mycket stöd av kyrkan, så nu känns det som om att jag ger tillbaka något av det. Kyrkan är viktig.

Och så har vi tre barn och sju barnbarn som alla bor på fem minuters cykelavstånd från oss.

Nu har vi också tid för resor.

Lotta Hördin

Höstens första utflykt för SPF seniorerna från Viken gick till Afrikabuset i Hjärnarp. Här ses deltagarna med Sven Zetterlund, som tillsammans med sin fru skapat Afrikabuset.

En kall septembermorgon - foto Felicia Skoglund.

Vikens företagarförening för handel och företagsamhet

Vikenguiden

Som medlem är du & ditt företag alltid med i företagsöversikten i Vikenguiden samt på VFF's hemsida.

Vill du synas lite extra finns det möjlighet för dig som medlem att annonsera i Vikenguiden.

Att bli medlem

Du är välkommen att bli medlem i Vikens företagarförening om du har din verksamhet i Viken, om du bor i Viken och har företag på annan ort eller om du helt enkelt har en produkt/tjänst som kan vara till glädje för andra företagare eller boende i Viken.

Vikens företagarförening är en ideell förening som uppmuntrar och stöttar företag & handel i Viken samt bjuder in till möten företagare emellan.

Möten mellan företagare

Vi bjuder in till luncher, möten med föreläsningar och ibland även lite större event. En chans för dig att träffa andra företagare under trevliga former.

Dagens lunch för endast 50:-. Resterande bjuder VFF på.

Gemensamma reklamutskick

Effektiv och väldigt ekonomisk marknadsföring – delvis sponsrad av Vikens företagarförening. Även specialpris på framtagning av annons. Syns man finns man!

Info om nästa utskick finns på vår hemsida.

Från mylla till hylla

Vår tids Nils Holgersson kommer från Larsviken

Potatis är deras passion och "från hylla till mylla" deras motto. Nu har Larsvikens satsning på eget chipseri tagit deras varor till hela världen. De levererar en miljon chipspåsar till SAS år 2017.

Sitter på flyget och bläddrar i en broschyr med erbjudanden och funderar på att köpa något att äta.

Vad händer då?
Jösses!

Från en påse med chips plirar en liten parvel i keps och stövlar på mig. En femårig Ture Larsson från Larsviken. Ture har sannoligen blivit en vår tids Nils Holgersson som flyger Boeing - istället för gås!

Väl hemkommen tar jag kontakt med Britt Marie Persson, i dagligt tal kallad Bitte, för att få veta mer om hur detta gått till. Bitte driver numera Larsviken, på släktgården sedan åtta generationer, med sin bror Bertil. Ture är deras pappa. Bitte svarar så här:

– År 2016 kom vi i kontakt med en matleverantör som bland annat arbetar med SAS. Han berättade att SAS skulle satsa på ett skandinaviskt koncept med unika och lokalproducerade varor på menyn. Tre av dessa skulle komma från Sverige och han tyckte att vi skulle platsa där.

Vi skickade prover på våra chips tillsammans med vår historia. Och våra chips valdes ut som en av dessa tre! De andra två var Mackmyras whisky och fikabröd från Tantens Bageri i Lidköping.

Resultatet av en målmedveten satsning

– Det är förstås många sammanträffanden som ledde hit, men det är också en målmedveten satsning under många år för att bli unika, berättar Britt Marie Persson.

År 2011/2012 fick de möjligheten att gå en utbildning inom den statliga satsningen Matlandet Sverige. Tio företag från Skåne fick möjligheten och tre av dessa kom från Kullabygden, Larsviken, Per i Viken och Vikentomater.

– Då fick vi lära oss allt om "uspar" (unique selling point, reds anmärkning) och sådant där, det var liksom inget vi hade direkt koll på innan. Att hitta det unika och kunna förmedla detta är avgörande.

Vi har sedan dess arbetat stenhårt på detta. Vi har lärt oss att höja blicken rejält över myllan för att följa trender och utvecklas. Men potatis är fortsatt vår passion. Vi odlar allt själva och all förädling och tillverkning sker här. Det gäller alla våra produkter, berättar Bitte stolt.

Innebörden av småföretagande chockade SAS.

När förhandlingen med SAS gick i mål resulterade detta i att Larsviken skulle ha möjlighet att leverera 720 000 påsar chips under 2017.

I somras hörde inköpare från SAS av sig och berättade att konceptet blivit en succé och att de ville köpa 300 000 påsar till! Då fick vi tyvärr stoppa alla våra leveranser av potatis till restauranger runt om i Sverige, för att den ska räcka till.

– Då passade jag på och frågade om de ville ha chips 2018 också, och i så fall hur mycket. Deras svar var att det kunde de verkligen inte meddela redan nu!

Då fick jag ge dem besked om, att det fick de faktiskt göra om de skulle ha några chips för vi måste veta hur mycket potatis vi ska sätta. hur mycket potatis vi ska sätta. Och det NU. Det är liksom så det funkar med potatis.

Man kan väl säga att de blev ganska paffa. Men jag förklarade att har de nu valt att arbeta med småföretagare så måste de faktiskt spela efter våra regler.

Och så blev det.

Så även 2018 kommer Ture agera vår tids Nils Holgersson och flyga kors och tvärs över jorden på SAS:s alla flighter.

– Det har verkligen varit en fantastisk tid, skattar Bitte. Varje vecka får vi hälsningar från alla delar av världen Japan, England osv. Människor skriver och tackar för våra goda chips och undrar var de går att köpa. Men det är en del av det unika, att de inte

Larsvikens stolta mottagare av Gastronomiska Akademiens diplom. Från vänster: Per, Katarina, Karin, Viktor, Bitte, Bertil, Nils.

går att köpa överallt. I somras toppade de säsongen med att bli Sveriges nominering till Nordiska rådets nyinstituerade pris, Embla Food Awards.

– Vi vann visserligen inte men det var otroligt hedrande att bli nominerade. Vi fick diplom och så fick vi gå på middag i Rådhuset i Köpenhamn. Jag satt bara några platser bort från prinsessan Marie.

Det var spännande och långt ifrån en småföretagares och lantbrukares vardag, avslutar Britt Marie Persson.

Lotta Strömberg Jönsson

Tempo i Viken centrum

Alltid butiksstyckat kött.

Varmt välkommen in!

Hos oss hittar du allt du behöver! Vi har ett stort utbud frukt & grönt, fräscha råvaror, manuell chark, butiksstyckat kött, färdiga lunchrätter/catering, ATG & Svenska Spel, DHL & Postnord, receptfria läkemedel, tidningar. Även tillbehör till bil, moped m.m.

Och självklart kommer du hitta maten till jul & nyår här hos oss!

En valfri kaffe & kanelbulle

20:-

FOTOGRAFER: INTE HEMLIGT, MEN FRÅN VÅRT ANONYMA ARCHIV

Vikentomtar genom tiderna.

En tomte med anor

En gång i tiden i Viken var julsmytningen en sak, och Mölletomten en annan. Vi försöker reda ut de offentliga jultraditionernas historia i Viken.

Julsmytningen förr i tiden i Viken innebar att fönstren till affärerna julpyntades inför julhandeln. En söndag före jul var det extra spännande för då kunde det vankas riktiga överraskningar för Vikenborna. Dagen innan på lördagen efter att affärerna hade stängt sattes det papper för fönstren i vissa affärer. Så var det till exempel hos Thores bageri, som förr låg i hörnet av Bygatan och Kaptensgatan. Där efter satte bagarmästaren själv, Emil Thore, och hans bror Valter Thore, igång med att bygga upp olika miljöer. Helst skulle något röra på sig. Det kunde vara en gumma som satt i en gungstol framför en eldstad. Eller bakade. Ett år var det tårtor som snurade. Dammsugaren var den ständiga motorn och en förutsättning för att få allt att fungera. Smytningen var så stor att den tog hela affärsgolvet i anspråk.

Manufakturaaffären skyltade också

Även i Lisa Jönssons manufakturaaffär och gamla posthuset i slutet av 40-talet och i början av 50-talet byggdes det upp vinterlandskap med dockor som gick på spår. Hela familjen engagerades i att tillverka dockor och annat som behövdes.

Ibland fick affärsinnehavarna jobba hela natten för att få allt på plats. På söndagseftermiddagen togs pappret bort från skyltfönstren. Utanför väntade nyfikna Vikenbor som inte sällan häpnade över smytningen. På kvällen plockades det hela bort, för på måndag var affärerna öppna som vanligt.

Den vänligt nickande jultomten hos Carl Andersson, butiken i hörnet av Bygatan/Repslagaregränd, stod dock kvar i affären fram till jul och frestade med godiset han hade i en skål i handen.

Hur och när började traditionen med Mölletomten?

Efter ett flertal besök hos Vikenarkivet på Hemgården så kan vi nu berätta att den startade någon gång i slutet av 1940-talet och att det var Föreningen Vikens Kulturminnen, en föregångare till VKB, som stod bakom.

Tidningsklipp från 1950-talet vittnar om en Mölletomte som blev populärare för varje år som gick. Julen 1953 delades 250 påsar ut. I tidningen dagen efter konstaterades att det varit cirka 500 besökare vid arrangemanget. 1975 var man uppe i 450 gottepåsar.

Det var Vikens köpmän som stod för gottepåsar, och ansvaret cirkulerade runt bland handlarna i byn. Allt eftersom åren gick tog köpmännen, och sedermera Vikens företagareförening, helt över ansvaret för traditionen med Mölletomten.

Från starten var det annorlunda

Från starten och i flera decennier framöver kom Mölletomten först efter jul och oftast på nyårsdagen.

Och det var inte bara att gå in i möllan för att få en godispåsen. Nej, först var det dans kring granen på Gröna torg. Under många år var det riksspelmannen Reinhold Andersson och hans fru Gunnel Andersson som ledde lekarna, senare var bland annat Kullagillet involverat.

Efter en timme med Nu är det jul igen, Räven rasar över isen, Karusellvisan och många andra ringlekar blev det långdans bort till möllan. Scouterna tog täten med sitt fackeltåg.

Väl framme vid möllan började alla ropa: Vi vill se tomten! Vi vill se tomten! Vi vill se tomten!

Så kom han ut på omgången och tog något varv med lyktan i handen. Det var mörkt och det var spännande, berättar de som jag talat med och som minns hur det var. Ja, jag kommer själv väl ihåg känslan som infann sig strax innan tomten visade sig. Sedan blev det dags för barnen att gå in i möllan och få en gottepåse av tomten.

Kända Vikenbor bakom masken i alla år

Många Vikenbor har varit tomtar under årens lopp; Sven Zerman, Kjell Lundberg, Christer Malmström, för att nämna några. Men vi låter dagens tomte förbli så hemlig som en tomte ska vara.

Mölletomten var och är väldigt populär. Men i slutet av 1980-talet tog danslusten slut, och 1988 flyttades Mölletomten till julsmytningssöndagen, som infaller på andra advent.

En gammal tradition fick en ny inramning. Men kön till tomten är minst lika lång nu som då.

Lotta Hördin

Julmarknader står för dörren

En dörrkrans från Paul Jönkska gården. En godispåse av Mölletomten. En chans att vinna något i de många lottständer vid Sophiamöllan och längs med Bygatan. Så sprids julstämningen i byn. Den 9 och 10 december är det julmarknadsdag i Viken.

Missa inte det!

FAKTARUTA

Lördagen den 9/12: Julmarknad på Paul Jönkska gården klockan kl 13-15.

Söndagen den 10/12: Julmarknaden vid Sophiamöllan och längs med Bygatan klockan pågår mellan kl 13 och 17. Mölletomten kommer klockan 15.

På lördagen är det Paul Jönkska gården som har sin populära julmarknad. Det brukar vara kö innan grindarna slås upp klockan 13 och sedan följer två timmar av full kommers.

Här säljs hemmagjord sylt på bär från trädgården, hembakt bröd, inlagd sill och julgodis. Grönkålen som vuxit i trädgården är också till salu.

Och så går det förstås att köpa de populära dörrkransarna, som de aktiva damerna i Paul Jönkska gården, bundit av buxbom och annat vintergrönt.

Det finns möjlighet att köpa lotter och vinna fina vinster. Eller varför inte inhandla grytlappar eller något av de andra många handarbetena?

Glögg serveras under julmarknaden, och stämningen brukar vara hög på gården.

Hög stämning även vid Vikens Julmarknad

På söndagen blir det julmarknad vid Sophiamöllan och längs med Bygatan. Skolklasser och unga företagare brukar vara flitiga försäljare av sina alla olika alster. Och lotter – ingen ska behöva gå lottlös denna dag!

Och så kommer förstås Mölletomten. En kär gammal tradition (se artikeln intill). Kön brukar ringla lång in till kvarnen där tomten tar emot och mot en slant delar ut godispåsar. Passa på att skicka dina julkappsönskningsmed tomten!

Även Sophiamöllan har ett lotteri och det serveras glögg med mera i Östra Magasinet.

Lotta Hördin

FOTOGRAF: LOTTA HÖRDIN

Så här såg det ut när dörrkransarna såldes vid fjolårets julmarknad på Paul Jönkska gården

Fråga 1. Skall du besöka julmarknaden?

Fråga 2. Vad är bäst med den?

FOTO: SARAH ÅKESON

Anna Spjut:

1. Troligen inte, eftersom vi sällan går på marknader. Jag brukar inte julpynta så mycket heller.
2. Vet inte riktigt, faktiskt.

FOTO: SARAH ÅKESON

Nathalie Tigerhielm:

1. Ja!
2. Man får inspiration och man kommer i så härlig julstämning.

FOTO: SARAH ÅKESON

Helena Jönsson

1. Ja, det är tradition.
2. Det bästa är tomten i Sophiamöllan. Vår son tror att han bor där året om!

Ordföranden har ordet

När jag fick frågan om att leda VKB så skrev jag ner mina tankar och idéer om vad styrelsen skulle jobba med innan jag sade ja till uppdraget.

Sedan årsmötet den 9 mars har vi kommit en bra bit på väg. Innan vi i styrelsen påbörjade vårt förändringsarbete så fick vi ta tag i den planerade byggnationen på potatisåkern. Vi ville presentera fakta och bjöd in samtliga partier till en debatt på Hemgården den 28 mars.

Starten ägnades en hel arbetsdag

Den 22 april samlades VKB:s nya styrelse för en hel arbetsdag. Avsikten med mötet var att gå igenom allt som VKB står för och sysslar med och sedan tycka till om detta i en så kallad metaplan.

Alla skriver sina synpunkter på lappar som sedan grupperas och efter det så sätter alla sina utdelade prickar på de ämnen som man tycker är viktigast att vi skall fokusera på. Ett prioriteringsverktyg som gör att alla får säga sitt och ingen kan enskilt påverka resultatet utan det är den samlade styrelsens resultat som blir den nya arbetsordningen.

En analys följde på det

Vi gjorde också en så kallad SWOT analys där vi alla fick analysera våra styrkor, svagheter, hot och möjligheter.

Under 2016 hade medlemsantalet gått kraftigt ned sedan toppåret 2015. Detta var en av våra första prioriteringar att bringa ordning på. Det resulterade bland annat i ett speciellt blad som skickades ut tillsammans med Byaluren i maj. Resultatet är att vi under året har fått tillbaka merparten av dessa medlemmar.

Arrangemangen är viktiga

Valborg är alltid en uppskattad aktivitet som drar mycket folk till hamnområdet. Mikael Ribbenvik höll årets vårtal.

Vikenfesten blev välbesökt trots regn och rusk. Vikenvarvet blev en succé liksom barnteatern och trolleriet för de minsta.

Nytt samarbete med Vikens föreningar

VKB skickade under sommaren ut en enkät till Vikens föreningar som en del av vårt förändringsarbete. Vi ville veta vad man inom Vikens föreningar tycker i flera frågor. Den 6 september bjöds föreningarna in till diskussion kring allt från VKB:s nya hemsida till Vikenfesten.

Förvaltningen av donationerna viktig

Under året har VKB startat upp en mängd arbetskommittéer som jobbat med specifika frågor. En av dem är hur VKB skall möta framtidens investeringsbehov för våra kulturskatter. I denna tidning finns ett reportage om resultatet.

Under höstmötet i oktober fick medlemmarna ta del av VKB:s arbete hittills under året och vad som är på gång inför 2018.

Vikens ungdomar och barnfamiljerna kommer bland annat stå i fokus för det VKB vill åstadkomma i framtiden.

Pengarna behövs till mycket

VKB behöver både stöd och medlemsavgifter från Vikenborna för att kunna göra skillnad i byn. VKB tackar för ert bidrag.

I denna tidning finns inbetalningskort och ni får gärna swischa och betala in avgiften för 2018 snarast.

Nu väntar Vikens julmarknader som i år äger rum den 9-10 december. Väl mött då!

Christer Johansson

VIKENS KULTUR- OCH BYAFÖRENING
Box 108, 263 03 VIKEN. BG: 5705-4108

E-MAIL: INFO@VIKENSBYAFORENING.SE

ORDFÖRANDE: **Christer Johansson**
Brännans Byav. 114, 070 5257500

V. ORDFÖRANDE: **Lotta Hördin**
Signes Guda 10, 070 7236196

SEKRETERARE: **Louise Alexén**
Aldermansvägen 3, 073 0882080

KASSÖR: **Leif Olsson**
Blockgatan 5, 070 6926475.

LEDAMÖTER: **Lars Niwong**
Skånegränd 9, 070 6077403

Ove Johansson
Strandrågsväg 4, 070 2809550

Tove Mauritzon
Prästvägen 649, 070 7606622

Lena Thorsson
Pillvägen 11, 073 3863607

HEMSIDA: www.vikensbyaforening.se
Adj webbmaster Lennie Timour
Sillörgränd 2A, 070 6996494

BRYGG/BADHYTT: Kay Winqvist
Strandlyckevägen 33, 23 64 60

STIFTELSEREPRESENTANTER

SKEPPARGÅRDEN: **Ann-Britt Strufve**
Aldermansv. 26, 073 9808866

SOPHAMÖLLAN: **Robert Johansson**
Torvigsgården 8, 076 0579809

SJÖFARTSMUSEET: **Lars Reuter**
Bancagatan 16, 070 6313715

VKB:s KALENDER

- Dag 2017 December**
09 13-15 Paul Jönska Gården Julmarknad
10 13-17 Sophiamöllan Julmarknad
Julskyltning lotterier mm.
15.00 Sophiamöllan Mölletomten
- Dag 22 mars**
Årsmöte i VKB
- Dag 2018 April**
30 Valborg med bål på stranden
- Dag 2018 Maj**
06 Nytt nummer av Byaluren
För ytterligare detaljer besök:
www.vikensbyaforening.se

Soluppgång över bustaken - foto Felicia Skoglund.

**Stöd VKB
och Byaluren
med din
medlemsavgift!**

**200:-
till Bg. 5705-4108.**

(Gäller ej dig som har elavtalet och därmed redan
betalt medlemsavgift.)